

Ez kapitola 1.

[1] Třicátého roku ve čtvrtém měsíci, pátého dne toho měsíce, když jsem byl mezi přesídlenci u průplavu Kebaru, otevřela se nebesa a měl jsem různá vidění od Boha. [2] Pátého dne toho měsíce, byl to pátý rok přestěhování krále Jójakína, [3] událo se slovo Hospodinovo ke knězi Ezechielovi, synu Buzího, v kaldejské zemi u průplavu Kebaru. Tam na něm spočinula Hospodinova ruka. [4] Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, velké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu. [5] Uprostřed něho bylo cosi podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. [6] Každá z nich měla čtyři tváře a každá čtyři křídla. [7] Nohy měly rovné, ale chodidla byla jako chodidla býčka, jiskřila jako vyleštěný bronz. [8] Ruce měly lidské, a to pod křídly na čtyřech stranách; měly po čtyřech tvářích a křídlech. [9] Svými křídly se přimykaly jedna k druhé. Při chůzi se neotáčely, každá se pohybovala přímo vpřed. [10] Jejich tváře se podobaly tváři lidské, zprava měly všechny čtyři tváře lvi a zleva měly všechny čtyři tváře býčí a všechny čtyři měly také tváře orlí. [11] Takové byly jejich tváře; jejich křídla byla rozpjata vzhůru. Každá se přimykala dvěma křídly k druhé a dvěma si přikrývaly těla. [12] Každá se pohybovala přímo vpřed. Chodily podle toho, kam je vedl duch; při chůzi se neotáčely. [13] Svým vzhledem se ty bytosti podobaly hořícímu řeřavému uhlí. Vypadaly jako pochodně a oheň procházel mezi bytostmi a zářil, totiž z toho ohně šlehal blesk. [14] A ty bytosti pobíhaly sem a tam, takže vypadaly jako blýskavice. [15] Když jsem na ty bytosti hleděl, hle, na zemi u těch bytostí, před každou z těch čtyř, bylo po jednom kole. [16] Vzhled a vybavení kol bylo toto: třpytila se jako chrysolit a všechna čtyři se sobě podobala; jejich vzhled a vybavení se jevílo tak, jako by bylo kolo uvnitř kola. [17] Když jela, mohla jet na všechny čtyři strany a při jízdě se nezatáčela. [18] Jejich loukotě byly mohutné a šla z nich bázeň; ta čtyři kola měla loukotě kolem dokola plné očí. [19] Když se bytosti pohybovaly, pohybovala se s nimi i kola, a když se bytosti vznášely nad zemí, vznášela se i kola. [20] Kam je vedl duch, tam šly, tam vedl duch i kola; vznášela se spolu s nimi, neboť duch bytostí byl v kolech. [21] Když ony šly, jela, když se ony zastavily, stála, a když se ony vznášely nad zemí, vznášela se kola spolu s nimi, neboť duch bytostí byl v kolech. [22] Nad hlavami bytostí bylo cosi podobného klenbě jako třpyt oslnivého křišťálu rozpjatého nahoře nad jejich hlavami. [23] Pod tou klenbou pak byla jejich křídla vztažena jedno k druhému; každá bytost měla dvě křídla, jimiž se přikrývala, a každá měla dvě křídla, jimiž přikrývala své tělo. [24] I slyšel jsem zvuk jejich křídel jako zvuk mnohých vod, jako hlas Všemocného, když se pohybovaly; bylo to jako hřmění, jako zvuk válečného tábora; když stály, svésily křídla. [25] Zvuk se šířil svrchu nad klenbou, kterou měly nad hlavou; když stály, svésily křídla. [26] A nahoře nad klenbou, kterou měly nad hlavou, bylo cosi, co vypadalo jako člověk. [27] I viděl jsem, jako by se třpytil oslnivý vzácný kov; vypadalo to jako oheň uvnitř i okolo; směrem od toho, co vypadalo jako bedra, nahoru a směrem od toho dolů jsem viděl, co vypadalo jako oheň šířící záři dokola. [28] Vypadalo to jako duha, která bývá na mračnu za deštivého dne, tak vypadala ta záře dokola; byl to vzhled a podoba Hospodinovy slávy. Když jsem to spatřil, padl jsem na tvář a slyšel jsem hlas mluvícího.

Ez kapitola 2.

[1] Řekl mi: "Lidský synu, postav se na nohy; budu s tebou mluvit." [2] Jakmile ke mně promluvil, vstoupil do mě duch a postavil mě na nohy. I slyšel jsem ho k sobě mluvit. [3] Řekl mi: "Lidský synu, posílám tě k izraelským synům, k těm bouřícím se pronárodům, které se vzbouřily proti mně. Oni i jejich otcové mi byli nevěrní až do tohoto dne. [4] I synové jsou zatvrzelí a mají tvrdé srdce. Posílám tě k nim a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin', [5] ať poslechnou nebo ne, jsou dům vzpurný. Poznají však, že byl uprostřed nich prorok. [6] Ty, lidský synu, se jich neboj, neboj se ani jejich slov, když jsou vůči tobě zarputilí a jako trní, jako bys bydlet mezi štíry. Neboj se jejich slov a neděs se jich, jsou dům vzpurný. [7] Promluvíš k nim má slova, ať poslechnou nebo ne; jsou to vzpurníci. [8] Ty, lidský synu, slyš, co já k tobě mluvím. Nebuď vzpurný jako ten vzpurný dům. Rozevři ústa a sněz, co ti dávám." [9] Tu jsem viděl, že je ke mně vztažena ruka, a hle, v ní knižní svitek. [10] Rozvinul jej přede mnou a byl popsán na vnitřní i vnější straně; byly na něm napsány žalozpěvy, lkání a bědování.

Ez kapitola 3.

[1] Řekl mi: "Lidský synu, sněz, co máš před sebou, sněz tento svitek a jdi, mluv k izraelskému domu." [2] Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal ten svitek sníst. [3] Řekl mi: "Lidský synu, nakrm své břicho a naplň své útroby tímto svítkem, který ti dávám." Snědl jsem jej a byl mi v ústech sladký jako med. [4] Řekl mi: "Lidský synu, nyní jdi k izraelskému domu a mluv k nim mými slovy. [5] Nejsi přece poslán k lidu temné mluvy a těžkého jazyka, nýbrž k domu izraelskému, [6] ne k mnohým národům temné mluvy a těžkého jazyka, jejichž řeči bys nerozuměl; kdybych tě poslal k nim, poslechli by tě. [7] Izraelský dům tě však nebude chtít poslechnout, poněvadž nejsou ochotni poslechnout mne; celý izraelský dům má tvrdé čelo a zatvrzelé srdce. [8] Hle, dávám ti tvář právě tak tvrdou, jako je jejich, a čelo právě tak tvrdé, jako je jejich. [9] Dávám ti čelo jako křemen, tvrdší než oblázek. Neboj se jich a neděs se jich, jsou dům vzpurný." [10] Dále mi řekl: "Lidský synu, srdcem přijmi a ušima slyš všechna má slova, jež k tobě mluvím. [11] Nuže, jdi k přesídlencům, k synům svého lidu. Budeš k nim mluvit a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin', ať poslechnou nebo ne." [12] Tu mě duch zvedl a uslyšel jsem za sebou mocné dunění: "Požehnána buď Hospodinova sláva vycházející ze svého místa!" [13] a zvuk křídel těch bytostí, která se vzájemně těsně dotýkala, i zvuk těch kol, vznášejících se spolu s nimi, i mocné dunění. [14] Duch mě zvedl a odnesl mě a já jsem šel v duchu roztrpčen a rozhořčen, ale Hospodinova ruka na mně pevně spočívala. [15] Tak jsem přišel do Tel Abíbu k přesídlencům usazeným u průplavu Kebaru, k těm totiž, kteří tam byli usazeni, a seděl jsem tam po sedm dní a vzbuzoval mezi nimi úděs. [16] Když uplynulo sedm dní, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [17] "Lidský synu, ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyfídíš jim mé varování. [18] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Zemřeš', a ty bys nepromluvil a svévolníka nevaroval před jeho svévolnou cestou, abys ho přivedl k životu, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [19] Jestliže budeš svévolníka varovat, ale on se od své svévole a své svévolné cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil. [20] Když se odvrátí spravedlivý od své spravedlnosti a bude se dopouštět bezpráví, položím mu do cesty nástrahu a zemře. Jestliže jsi ho v jeho hříchu nevaroval, zemře a nebude pamatováno na jeho spravedlnost, kterou konal, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [21] Jestliže bys však spravedlivého varoval, aby nehřešil, a on přestane hřešit, bude žít, protože se dal varovat, a ty jsi svou duši vysvobodil." [22] I spočinula tam na mně Hospodinova ruka a řekl mi: "Vstaň a jdi na pláň, budu tam k tobě mluvit." [23] Vstal jsem tedy a odešel jsem na pláň. A hle, stála tam Hospodinova sláva jako tehdy, když jsem ji viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář. [24] Vstoupil však do mne duch a postavil mě na nohy a on ke mně mluvil. Řekl mi: "Jdi a zavři se uvnitř svého domu. [25] Lidský synu, hle, budeš svázán provazy a spoután jimi, takže nebudeš moci vycházet mezi ně. [26] Způsobím, že ti jazyk přilne k patru a budeš němý. Nebudeš je už kárat; jsou dům vzpurný. [27] Ale až k tobě budu mluvit, otevřu ti ústa a řekneš jim: 'Toto praví Panovník Hospodin.' Kdo chce poslouchat, ať

poslouchá, a kdo ne, ať neposlouchá; jsou dům vzpurný."

Ez kapitola 4.

[1] "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si cihlu, polož ji před sebe a vyryj na ni město Jeruzalém. [2] Polož proti němu obležení: Zbuduj proti němu obléhací valy, navrš proti němu násep, rozmístí proti němu vojsko a rozestav proti němu ze všech stran válečné berany. [3] Pak si vezmi železnou pánev a polož ji jako železnou stěnu mezi sebe a město a zaměř na ně svou tvář. Tak se octne v obležení, tím je sevřeš. To bude znamením pro izraelský dům. [4] Polož se pak na levý bok; vložíš na něj nepravost izraelského domu a tolik dnů, kolik budeš na něm ležet, poneseš jejich nepravost. [5] Za léta jejich nepravosti ti ukládám počet dnů, totiž tři sta devadesát dní, v nichž poneseš nepravost izraelského domu. [6] Až skončí tyto dny, lehneš si podruhé, a to na pravý bok, a poneseš nepravost domu judského po čtyřicet dní; ukládám ti za každý rok jeden den. [7] Pak zaměříš na obležený Jeruzalém svou tvář a svou obnaženou paži a budeš proti němu prorokovat. [8] A já tě svážu provazy, takže nebudeš s to obrátit se z boku na bok, dokud neskončíš dny svého obléhání. [9] Vezmi si pšenici, ječmen, boby, čočku, proso a špaldy a nasyp to vše do jedné nádoby; budeš si z toho připravovat pokrm po tolik dní, co budeš ležet na boku, budeš to jíst po tři sta devadesát dní. [10] Pokrm, který budeš jíst, bude vážit dvacet šekelů na den; budeš jej jíst vždy v jistý čas. [11] I vodu budeš pít odměřenou, šestinu hínu; budeš pít vždy v jistý čas. [12] A pokud budeš chtít jíst ječný podpopelný chléb, upečeš si jej před jejich očima na lidských výkalech." [13] Hospodin řekl: "Právě tak budou Izraelci jíst svůj pokrm nečistý mezi pronárody, kam je zaženu." [14] Namítl jsem: "Ach, Panovníku Hospodine, já jsem se nikdy neposkrvnil; od mládí až do nynějška jsem nejedl zdechlé či rozsápané zvíře ani jsem nedal do úst závadné maso." [15] Řekl mi: "Pohled, dovoluji ti použít kraviců místo lidských výkalů; na nich si připravuj pokrm." [16] Dále mi řekl: "Lidský synu, zlámu v Jeruzalémě hůl chleba. Budou jíst chléb odvážený a s obavami a vodu budou pít odměřenou a v skleslosti, [17] budou mít nedostatek chleba i vody; jeden jako druhý budou trnout děsem a zahynou pro svou nepravost."

Ez kapitola 5.

[1] "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si ostrý meč; použiješ ho jako holičské britvy. Oholíš si hlavu i bradu, pak si připravíš váhu a rozvážíš to na díly. [2] Třetinu spálíš na ohništi uprostřed města, že se dovršují dny obležení; potom vezmeš další třetinu a rozsekáš ji okolo něho mečem, a třetinu rozvřeš do větru, neboť s taseným mečem jim budu v zádech. [3] Hrstku toho však vezmeš a zavážeš do cípu svého pláště, [4] ale i z toho ještě něco odebereš, hodíš do ohně a spálíš; odtud vyjde oheň na celý izraelský dům." [5] Toto praví Panovník Hospodin: "To je Jeruzalém. Postavil jsem jej doprostřed pronárodů a okolo něho jsou země. [6] Vzepřel se však proti mým řádům a nařízením svévolněji než pronárody a země, jež jsou okolo něho; mé řady znevážili a mými nařízením se neřídili." [7] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Poněvadž hlučíte více než pronárody, které jsou okolo vás, ale mými nařízením se neřídíte a mé řady nezachováváte, ba ani nejednáte podle zvyklostí pronárodů, jež jsou okolo vás, [8] proto praví Panovník Hospodin toto: Jsem proti tobě, Jeruzaléme, a vykonám uprostřed tebe soudy před očima pronárodů. [9] Pro všechny tvé ohavnosti vykonám v tobě, co jsem ještě nevykonal a už nikdy nic takového nevykonám. [10] Otcové budou jíst uprostřed tebe syny a synové budou jíst své otce. Tak vykonám v tobě soudy a celý pozůstatek tvého lidu rozvějí do všech větrů. [11] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, poněvadž jsi poskrvnil mou svatyni všelijakými ohydnými a ohavnými modlami, ani já ti nic neslevím a nebude mi tě líto, ani já nebudu znát soucit. [12] Třetina v tobě zemře morem a zajde uprostřed tebe hladem, třetina padne okolo tebe mečem a třetinu rozvějí do všech větrů a s taseným mečem jim budu v zádech. [13] Tím se dovrší můj hněv, upokojím své rozhořčení proti nim, a tak se potěším. I poznají, že já Hospodin jsem promluvil ve své žárlivosti, že mé rozhořčení proti nim se dovršilo. [14] Obrátím tě v trosky a budeš potupou mezi pronárody, které jsou okolo tebe, před očima každého, kdo půjde kolem. [15] Budeš pronárodům, jež jsou okolo tebe, předmětem tupení a hanobení, trestu a úděsu, až budu nad tebou konat soudy v hněvu, v rozhořčení a rozhořčeným trestáním. Já Hospodin jsem promluvil. [16] Vystřelím na vás zhoubné šípy hladu, které přinesou zkázu, vystřelím je k vaší zkáze, uvedu na vás hlad a zlámu vám hůl chleba. [17] Pošlu na vás hlad a dravou zvěř, a budeš bez dětí, projde tebou mor a krev, uvede na tebe meč. Já Hospodin jsem promluvil."

Ez kapitola 6.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti izraelským horám a prorokuj proti nim. [3] Řekni: Hory izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina! Toto praví Panovník Hospodin horám a pahorkům, řečištím a údolím: Hle, já na vás přivedu meč a zničím vaše posvátná návrší. [4] Vaše oltáře budou zrušeny, vaše kadidlové oltářiky rozbity. Způsobím, že vaši skolení padnou před vaše hnusné modly. [5] Mrtvá těla izraelských synů pohodím před jejich hnusné modly a vaše kosti rozmetám okolo vašich oltářů. [6] Kdekoli sídlíte, budou města obrácena v trosky a posvátná návrší budou zrušena, takže vaše oltáře budou ležet v troskách a sutinách, vaše hnusné modly budou roztrženy a odstraněny, vaše kadidlové oltářiky skáceny a vaše výtvořiny zahlazeny. [7] Skolení budou padat uprostřed vás, i poznáte, že já jsem Hospodin. [8] Avšak ponechám vám mezi pronárody zbytek, ty, kdo vyvážnou před mečem, až budete rozmetáni do různých zemí. [9] Tu se ti z vás, kdo vyvážnou, na mě rozpomenou mezi pronárody, kam budou odvedeni do zajetí, až dopustím, aby bylo rozbito jejich smilné srdce, jež se ode mne odvrátilo, a oči smilně se dívající po jejich hnusných modlách. Tím se zhnusí sami sobě pro zlo, které všemi svými ohavnostmi napáchali. [10] I poznají, že já jsem Hospodin; ne nadarmo jsem prohlásil, že jim způsobím tyto zlé věci." [11] Toto praví Panovník Hospodin: "Udeř do dlaně, dupni nohou a řekni: "Běda izraelskému domu pro všechny zlé ohavnosti; padnou mečem, hladem a morem. [12] Vzdálený zemře morem a blízký padne mečem, kdo zůstane a bude ušetřen, zemře hladem; tím se dovrší mé rozhořčení proti nim. [13] I poznáte, že já jsem Hospodin, až budou skolení ležet mezi jejich hnusnými modlami okolo jejich oltářů na každém vysokém pahorku, na všech vrcholech hor i pod každým zeleným stromem a pod každým košatým posvátným stromem na místě, kde připravovali libovonné oběti všem svým hnusným modlám. [14] Napráhnu na ně svou ruku a obrátím zemi, kdekoli oni sídlí, ve zrušený kraj, úděsnější než je Diblatská poušť. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 7.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin o izraelské zemi: Je konec, přišel konec na všechny čtyři strany země! [3] Tvůj konec už je tady. Dám průchod svému hněvu proti tobě, budu tě soudit podle tvých cest a obrátím na tebe všechny tvé ohavnosti. [4] Nebude mi tě líto a nebudu znát soucit, obrátím tvé cesty proti tobě a tvé ohavnosti vyvstanou uprostřed tebe. I poznáte, že já jsem Hospodin." [5] Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, přichází zlo za zlem. [6] Přišel konec, konec přišel, bude s tebou skoncováno, hle, konec přišel! [7] Naplňuje se, obyvateli země, tvůj úděl, přichází čas, blízký je den zmatku; na horách ustane výskání. [8] Už brzy na tebe vylejí své rozhořčení, tím se dovrší můj hněv proti tobě, budu tě soudit podle tvých cest a obrátím na tebe všechny tvé ohavnosti. [9] Nebude mi tě líto a nebudu znát soucit, obrátím tvé cesty proti tobě a vyvstanou tvé ohavnosti uprostřed tebe. I poznáte, že jsem to já Hospodin, kdo bije. [10] Hle, ten den, hle, přišel! Úděl se naplnil. Rozkvetla hůl, vypučela zpupnost. [11] Násilí se rozrostlo v hůl svévole. Nic nebude z nich, nic nebude z jejich hlučení s shlukování, nebude nad nimi bédováno. [12] Přišel čas, nastal ten den. Kdo kupuje, ať se neraduje, kdo prodává, ať netruchlí, poněvadž přichází rozhorlení na všechen hlučící dav země. [13] Kdo prodává, nevrátí se k tomu, co prodal, i kdyby zůstal naživu. Vidění týkající se všeho jejího hlučícího davu se nezvrátí, nikdo, kdo žije ve své nepravosti, se nevzchopí. [14] Zatroubí se na trubku a všechno bude připraveno, ale do boje nevyjde nikdo, poněvadž přichází mé rozhorlení na všechen její hlučící dav. [15] Venku řádí meč a doma mor a hlad; kdo je na poli, zemře mečem, a kdo v městě, toho pozře hlad a mor. [16] A vyvážnou-li někteří z nich a budou na horách, jako holubi v roklích, budou všichni sténat, každý pro vlastní nepravost. [17] Všechny ruce ochabnou a všechna kolena se rozplynou jak voda. [18] Lidé se přepásají žíněnou suknicí, přikryje je zděšení, na všech tvářích bude stud, na všech hlavách lysina. [19] Vyházejí své stříbro na ulice a zlato jim bude nečistotou. V den Hospodinovy prchlivosti je jejich stříbro a zlato nevysvobodí. Nenasytí se a své útroby si nenaplní, poněvadž jejich nepravost je přivede k pádu. [20] Nádherné okrasy Boží užíli ve své pýše k zhotovení obrazů svých ohavných, ohydných model; proto jsem jim ji změnil v nečistotu. [21] Vydám ji v lup do rukou cizáků a za kořist svévolníků v zemi, a ti ji znesvítí. [22] Odvrátím od nich svou tvář, cizáci znesvítí můj poklad, přijdou na něj lupiči a znesvítí jej. [23] Udělej řetěz, neboť země je plná krve, jež volá po soudu, a město je plné násilí. [24] Proto přivedu nejhorší z pronárodů a ti obsadí jejich domy. Učiním přítrž pýše mocných a znesvěcení budou, kdo je posvěcují. [25] Přichází tíseň, budou hledat pokoj, ale žádný nebude. [26] Valí se neštěstí za neštěstím a přichází zpráva za zprávou. Budou vyhledávat vidění od proroka, ale kněz bude bez zákona a starci bez soudnosti. [27] Král bude truchlit, kníže se obleče v úděs a ruce lidu země ochrnou hrůzou. Naložím s nimi podle jejich cesty a za jejich zvyklosti je budu soudit. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 8.

[1] Šestého roku v šestém měsíci, pátého dne toho měsíce, jsem seděl ve svém domě a přede mnou seděli judští starší. Tam na mne dolehla ruka Panovníka Hospodina. [2] Měl jsem vidění. Hle, cosi vzhledem podobného ohni. Od beder dolů to vypadalo jako oheň a od beder nahoru to vypadalo jako záře, jako třpyt oslnivého vzácného kovu. [3] Vztáhl cosi, co se podobalo ruce, uchopil mě za kčtici na hlavě a duch mě vynesl mezi zemi a nebe; v Božích viděních mě přivedl do Jeruzaléma ke vchodu vnitřní brány, která je obrácena na sever, v níž je modla žárlivosti, která vyvolává žárlivost Hospodinovu. [4] A hle, byla tam sláva Boha Izraele. Vypadala jako tehdy, když jsem ji viděl na pláni. [5] I řekl mi: "Lidský synu, pozvedni své oči k severu." Pozvedl jsem oči k severu, a hle, na sever od brány byl oltář; ta modla žárlivosti byla v průchodu. [6] Řekl mi: "Lidský synu, vidíš, co páchají? Jak veliké ohavnosti zde dům izraelský páchá, abych se vzdálil od své svatyně? A uvidíš ještě větší ohavnosti." [7] Uvedl mě ke vchodu do nádvoří, kde jsem spatřil jakýsi otvor ve zdi. [8] Řekl mi: "Lidský synu, prokopej se tou zdí!" Prokopal jsem se tedy zdí, a hle, jakýsi vchod. [9] Řekl mi: "Vejdí a podívej se na ty zlé ohavnosti, které zde páchají." [10] Vešel jsem a uviděl všelijaká zpodobení plazů a ohydných zvířat a všelijaké hnusné modly izraelského domu, vyryté po zdech kolem dokola. [11] A před nimi stojí sedmdesát mužů ze starších domu izraelského, uprostřed nich Jaazanjáš, syn Šafanův. Každý z nich má v ruce svou kadidelnicí a vzhůru stoupá oblak vonného kouře z kadidla. [12] Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu, co páchají starší izraelského domu potmě, každý v pokojíku s obrazy svých model? Říkají: 'Hospodin nás nevidí, Hospodin zemi opustil.'" [13] Řekl mi: "A uvidíš ještě větší ohavnosti, které páchají." [14] A přivedl mě do brány Hospodinova domu, která vede k severu, a hle, sedí tam ženy a oplakávají Tamúza. [15] Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu? A uvidíš ještě větší ohavnosti než tyto." [16] Uvedl mě do vnitřního nádvoří Hospodinova domu, a hle, při vchodu do Hospodinova chrámu, mezi předsiní a oltářem, bylo asi dvacet pět mužů, zády ke chrámu Hospodinovu a tvář k východu; klaněli se východním směrem slunci. [17] Řekl mi: "Viděl jsi, lidský synu? Domu Judovu nestačí tyto ohavnosti, které zde páchají; navíc naplnili celou zemi násilím. Stále znovu mě urážejí, a hle, jak si k nosu pozvedají ratolest. [18] Také já budu jednat v rozhořčení, nebude mi jich líto a nebudu znát soucit. Pak budou ke mně volat mocným hlasem, ale já je nevyslyším."

Ez kapitola 9.

[1] I zavolal na mne mocným hlasem: "Blíží se ti, kteří budou trestat město; každý se svou zkázonosnou zbraní v ruce." [2] A hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, obrácené k severu, každý se svou ničivou zbraní v ruce. Jeden z nich je oděn lněným šatem a má na bedrech písáský kalamář. Když přišli, postavili se u bronzového oltáře. [3] Tu se přenesla sláva Boha Izraele z cheruba, na němž spočívala, k prahu domu. Hospodin zavolal muže oděného lněným šatem, který měl na bedrech písáský kalamář, [4] a poručil mu: "Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a označ znamením na čele muže, kteří vzdychají a sténají nad všemi ohavnostmi, které se v něm páchají." [5] A slyšel jsem, jak ostatním poručil: "Procházejte městem za ním a bijte bez lítosti a bez soucitu. [6] Starce, mladíka, pannu, děti i ženy zabíjejte, šířte zkázu. Nepřistupujte však k nikomu z těch, na nichž je znamení. Začněte od mé svatyně!" I začali od starších, kteří byli před domem. [7] Nařídil jim: "Poskvřte dům, naplňte nádvoří skolenými; jděte!" I vyšli do města a pobíjeli. [8] Když je pobíjeli a já zůstal sám, padl jsem na tvář a úpěl: "Běda, Panovníku Hospodine, chceš uvést zkázu na celý pozůstatek Izraele, že vyléváš na Jeruzalém své rozhořčení?" [9] Řekl mi: "Nepravost domu izraelského i judského je nesmírně veliká. Země je plná prolité krve a město je plné křivd. Vždyť řekli: 'Hospodin zemi opustil, Hospodin nic nevidí.' [10] Proto mi jich nebude líto a nebudu znát soucit. Jejich cestu obrátím na jejich hlavu." [11] A hle, muž oděný lněným šatem, s kalamářem na bedrech, podal zprávu: "Provedl jsem, co jsi mi přikázal."

Ez kapitola 10.

[1] Tu jsem uviděl, hle, na klenbě nad hlavou cherubů bylo cosi jako safírový kámen; ukázalo se nad nimi cosi, co se vzhledem podobalo trůnu. [2] I řekl Hospodin muži oděnému lněným šatem: "Vstup do soukolí pod cherubem, naber si plné hrsti žhavého uhlí z místa mezi cheruby a rozhod' po

městě!" I vstoupil tam před mýma očima. [3] Cherubové stáli po pravé straně domu, když ten muž vstupoval, a vnitřní nádvoří naplňoval oblak. [4] Hospodinova sláva se vznesla od cheruba k prahu domu, takže dům byl naplněn oblakem a nádvoří bylo plné jasu Hospodinovy slávy. [5] A zvuk křídel cherubů bylo slyšet až do vnějšího nádvoří jako hlas Boha Všemocného, když mluví. [6] I přikázal muži oděnému Iněným šatem: "Naber oheň ze soukolí, z místa mezi cheruby." On vstoupil a stanul u kola. [7] Tu jeden z cherubů vztáhl ruku z místa mezi cheruby k ohni, který byl mezi cheruby, nabral z něho a dal do hrsti muži oděnému Iněným šatem. Ten to vzal a vyšel. [8] U cherubů bylo totiž vidět pod křídly cosi podobného lidské ruce. [9] Vedle cherubů jsem viděl čtyři kola; jedno kolo u jednoho cheruba, další kolo u dalšího cheruba. Kola vypadala jako třpyt drahokamu chrysolitu. [10] Svým vzhledem se všechna čtyři sobě podobala, jako by kolo bylo uprostřed kola. [11] Při jízdě se na všechny čtyři strany pohybovala bez zatáčení; jela vždy k místu, kam se obrátila hlava, bez zatáčení. [12] Celé tělo, záda, ruce i křídla cherubů, stejně jako kola, byla dokola plná očí, u všech čtyř kol. [13] Slyšel jsem, že ta kola nazval soukolím. [14] Každá bytost měla čtyři tváře. První byla tvář cheruba, druhá lidská, třetí lví, čtvrtá orlí. [15] A cherubové se vznášeli - to jsou ty bytosti, které jsem viděl u průplavu Kebaru. [16] Když se cherubové pohybovali, pohybovala se s nimi i kola, a když cherubové zvedali křídla a vznesli se nad zemi, kola se nevzdálila, zůstala při nich. [17] Když se zastavili, zastavila se také. Když se vznesli, vznesla se s nimi, neboť v nich byl duch těch bytostí. [18] I vyšla Hospodinova sláva od prahu domu a stanula nad cheruby. [19] Cherubové zvedli křídla a vznesli se před mýma očima ze země. Spolu s nimi se hnula i kola. Sláva stanula u vchodu východní brány Hospodinova domu; sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi. [20] To jsou ty bytosti, které jsem viděl pod trůnem Boha Izraele u průplavu Kebaru. Poznal jsem, že to jsou cherubové. [21] Každý měl čtyři tváře a čtyři křídla a pod křídly ruce podobné lidským. [22] Jejich tváře se svým vzhledem a znaky podobaly těm, které jsem viděl při průplavu Kebaru. Každý se ubíral přímo před sebe.

Ez kapitola 11.

[1] Tu mě duch zvedl a přenesl k východní bráně Hospodinova domu, obrácené k východu. A hle, u vchodu do brány dvacet pět mužů. Uprostřed nich jsem uviděl Jaazanjáše, syna Azúrova, a Pelatjáše, syna Benajášova, velmože lidu. [2] Hospodin mi řekl: "Lidský synu, to jsou ti muži, kteří vymýšlejí ničemnosti a dávají v tomto městě zlou radu. [3] Žikají: 'Nestavíte v blízké době domy. Město je hrnec a my jsme maso'. [4] Proto prorokuj proti nim, prorokuj, lidský synu!" [5] Duch Hospodinův se na mne snesl a Hospodin mi poručil: "Řekni: Toto praví Hospodin: Takto jste mluvili, dome izraelský, a já vím, co vstoupilo do vašeho ducha. [6] Rozmnožili jste počet skolených v tomto městě, naplnili jste skolenými jeho ulice." [7] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Skolení, které jste v něm pohodili, jsou maso a město je hrnec; vás však z jeho středu vyvedu. [8] Bojíte se meče a já na vás meč uvedu, je výrok Panovníka Hospodina. [9] Vyvedu vás z města, ale vydám vás do rukou cizáků. Tak nad vámi vykonám soudy. [10] Padnete mečem na izraelském pomezí. Budu vás soudit, i poznáte, že já jsem Hospodin. [11] Město se vám nestane hrncem a vy v něm nebudete masem. Budu vás soudit na izraelském pomezí. [12] I poznáte, že já jsem Hospodin, jehož nařízeními jste se neřídili a podle jeho řádů jste nejednali, nýbrž jednali jste podle zvyklostí pronárodů, které jsou kolem vás." [13] I stalo se, když jsem prorokoval, že Pelatjáš, syn Benajášův, zemřel. Padl jsem na tvář a mocným hlasem jsem upěl: "Běda, Panovníku Hospodine, chceš skoncovat s pozůstatkem Izraele?" [14] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [15] "Lidský synu, tvým bratřím, mužům z tvého příbuzenstva a celému domu izraelskému říkají obyvatelé Jeruzaléma: 'Zůstaňte si daleko od Hospodina! Tato země byla dána do vlastnictví nám.' [16] Proto řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Ano, vzdálil jsem je mezi pronárody a rozptýlil po zemích; avšak v zemích, do nichž přišli, jsem se jim stal na ten krátký čas svatyní. [17] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Shromáždím vás z pronárodů, posbírám vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a dám vám zemi izraelskou. [18] Přijdou tam a odstraní z ní všechny její ohydné a ohavné modly. [19] A dám jim jedno srdce a vložím do jejich nitra nového ducha, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa, [20] aby se řídili mými nařízeními, zachovávali moje řády a jednali podle nich. I budou mým lidem a já jim budu Bohem. [21] Ale cestu těch, jejichž srdce se drží ohydných a ohavných model, uvalím na jejich hlavu, je výrok Panovníka Hospodina." [22] Tu zvedli cherubové křídla a kola se vznesla spolu s nimi a sláva Boha Izraele byla nahoře nad nimi. [23] Pak se Hospodinova sláva, která byla nad středem města, vznesla a stanula nad horou na východ od města. [24] A duch mě zvedl a přenesl do Kaldejska k přesídlencům. Stalo se tak ve vidění moci ducha Božího; a vidění, jež jsem měl, se ode mne vzneslo. [25] I sdělil jsem přesídlencům všechno, co mi Hospodin ukázal.

Ez kapitola 12.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, bydlíš uprostřed vzpurného domu. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší. Jsou dům vzpurný." [3] "Ty, lidský synu, slyš. Připrav si věci k přesídlení a přestěhuj se za denního světla před jejich očima. Přestěhuješ se před jejich očima ze svého místa na jiné místo. Snad nahlédnou, že jsou dům vzpurný. [4] Vyneseseš své věci jako věci k přesídlení za denního světla před jejich očima. Sám pak vyjdeš večer před jejich očima jako ti, kdo jsou přesídlování. [5] Před jejich očima se prokopej zdí a vyjdi. [6] Vezmeš své věci na záda, za soumraku je přeneš, jim před očima. Zastřeš si tvář, abys neviděl zemi. Učinil jsem tě předzvěstí pro izraelský dům." [7] Vykonal jsem, co mi bylo přikázáno. Za denního světla jsem vynesl své věci jako věci k přesídlení. Večer jsem se prokopoval zdí a za soumraku jsem před jejich očima odnesl ty věci na zádech. [8] Za jitra se ke mně stalo slovo Hospodinovo: [9] "Lidský synu, což se tě nikdo z izraelského domu, domu vzpurného, nezeptal, co to děláš? [10] Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Tento výnos se týká knížete v Jeruzalémě a celého domu izraelského, který je v městě. [11] A pokračuj: Já jsem předzvěstí toho, co vás čeká; co jsem dělal já, to udělají jim. Budou přesídlení, půjdou do zajetí. [12] I kníže, který je ve vašem středu, vezme za soumraku své věci na záda a vyjde. Prokopou zeď, aby ho vyvedli. Zastře si tvář, aby nespáčil svýma očima zemi. [13] Rozprostřel jsem na něho síť, bude lapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho do Babylóna v kaldejské zemi, ale ani ji neuvidí a zemře tam. [14] Všechny, kdo jsou kolem něho jemu ku pomoci, i všechny jeho voje rozpraším do všech větrů a s taseným mečem jim budu v zádech. [15] I poznají, že já jsem Hospodin, až je rozptýlím mezi pronárody a rozpraším po zemích. [16] Ale určitý počet lidí z nich zachovám před mečem, hladem a morem, aby vyprávěli o všech svých ohavnostech mezi pronárody, mezi něž půjdou. I poznají, že já jsem Hospodin." [17] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, budeš jíst svůj chléb s třesením a pít vodu s chvěním a obavami. [19] A řekneš lidu země: Toto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzaléma v zemi izraelské: S obavami budou jíst svůj chléb a v úděsu budou pít vodu, neboť jejich země bude zpuštěna, zbavena své hojnosti pro násilnosti všech svých obyvatel. [20] Obydlená města se obrátí v trosky, země se stane zpuštěným krajem. I poznáte, že já jsem Hospodin." [21] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [22] "Lidský synu, copak to máte za pořekadlo o izraelské zemi: 'Dny uběhnou a každé vidění selže?' [23] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Učiním konec tomuto pořekadlu, už je v Izraeli nebudou říkat. A promluv k nim: Blízko jsou dny, kdy se splní všechna vidění. [24] Už nebude uprostřed izraelského domu žádné šalebné vidění a lichotivá věštba. [25] Když já Hospodin promluvím, mluvím slovo, které se splní bez odkladu. Za vašich dnů, vzpurný dome, mluvím slovo a také je splním, je výrok Panovníka

Hospodina." [26] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [27] "Lidský synu, hle, izraelský dům říká: 'Vidění, které on vidí, se splní za mnoho dnů; on prorokuje pro vzdálené časy.' [28] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Už nebude odloženo žádné mé slovo. Promluví slovo a ono se splní, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 13.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, prorokuj proti izraelským prorokům, kteří prorokují sami od sebe. Řekni těm, kteří prorokují podle vlastního srdce: Slyšte slovo Hospodinovo! [3] Toto praví Panovník Hospodin: Běda bláznivým prorokům, kteří následují svého vlastního ducha, ale pranic neviděli. [4] Jako lišky ve zříceninách jsou tvoji proroci, Izraeli. [5] Nenastoupili jste do trhlin a nezazdívali jste zeď izraelského domu, aby obstál v boji v den Hospodinův. [6] Jejich vidění je šalba a jejich věštba lež. říkají: 'Výrok Hospodinův', ale Hospodin je neposlal, a přece čekají na potvrzení slova. [7] Copak jste neviděli šalebná vidění a nevěstovali lživou věštbu? A přece říkáte: 'Výrok Hospodinův', přestože jsem já nepromluvil." [8] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože jsou vaše slova šalba a vaše vidění lež, chystám se na vás, je výrok Panovníka Hospodina. [9] Moje ruka je pozdvížena proti prorokům, kteří mají šalebná vidění a věští lež. Nebudou náležet do kruhu rádců mého lidu, nebudou vepsáni do soupisu izraelského domu a nevstoupí na izraelskou půdu. I poznáte, že já jsem Panovník Hospodin. [10] Znovu a znovu svádějí můj lid slovy: 'Pokoje', ač žádný pokoj není. Lid staví chatrnou stěnu, a hle, oni ji nahazují omítkou. [11] Řekni těm, kteří nahazují stěnu omítkou: Padne! Spustí se lijavec, který spláchně všechno. Nechám padat kroupy jako kameny, rozpoutá se bouřlivá víchřice, [12] a hle, zeď padne. Což vám nebylo řečeno: 'Kde je to, čím jste ji nahodili?'" [13] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Rozhořčen rozpoutám bouřlivou víchřici, rozhněván a rozhořčen spustím lijavec, který všechno spláchně, a kroupy jako kameny; a skončuji s ní. [14] Zbořím zeď, kterou nahodili omítkou, srazím ji na zem a odkryje se její základ. Padne a vy skončíte uprostřed sutin. I poznáte, že já jsem Hospodin. [15] Tak dovrším své rozhořčení proti zdi i proti těm, kdo ji nahazují omítkou. Řeknu vám: Už není zeď, už nejsou ti, kdo ji nahazovali, [16] totiž proroci izraelští, kteří prorokovali o Jeruzalému, a ti, kteří mívali o něm vidění pokoje, ač žádný pokoj nebyl, je výrok Panovníka Hospodina. [17] "Ty, lidský synu, slyš. Postav se proti dcerám svého lidu, které prorokují podle vlastního srdce, a prorokuj proti nim. [18] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Běda těm, které šíjí kouzelné váčky na každé zápěstí a dělají kukly na hlavu každé velikosti, aby lovily duše. Lovíte duše mého lidu a svou duši chcete zachovat naživu? [19] Znesvěcujete mě před mým lidem pro hrst ječmene a kus chleba; svým lhaním lidu, který poslouchá lži, usmrcujete duše, které neměly zemřít, a při životě chcete zachovat duše, které nemají žít." [20] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Chystám se na vaše kouzelné váčky, do nichž lovíte duše jako ptáky. Strhám je z vašich rukou a duše, které lovíte jako ptáky, pustím. [21] A vaše kukly vám strhnu a svůj lid vám vytrhnu z rukou. Už nebudou úlovkem ve vašich rukou. I poznáte, že já jsem Hospodin. [22] Poněvadž mučíte srdce spravedlivého podvodem, zatímco já jsem ho nechtěl zarmucovat, a posilujete ruce svévolníka, aby se neodvrátil od své zlé cesty a nebyl zachován naživu, [23] proto už nebudete mít šalebná vidění a věštit věštby, ale vytrhnu svůj lid z vašich rukou. I poznáte, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 14.

[1] Přišli ke mně někteří ze starších izraelských a posadili se přede mnou. [2] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [3] "Lidský synu, tito mužové nosí v srdci své hnusné modly a kladou před sebe svou nepravost, aby o ni klopytli. Těm mám dávat odpověď na dotazy? [4] Proto k nim promluv. Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Každému z domu izraelského, kdo nosí v srdci své hnusné modly a klade před sebe svou nepravost, aby o ni klopytl, a jde za prorokem, já Hospodin dám odpověď, jakou si pro své hnusné modly zaslouží. [5] A tak bude izraelský dům polapen svým vlastním srdcem, protože všichni se mi svými hnusnými modlami odcizili. [6] Proto řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Obráťte se a odvráťte se od svých hnusných model, odvráťte svou tvář od všech svých ohavností! [7] Já Hospodin dám odpověď každému z izraelského domu i z bezdomovců, kdo pobývá v Izraeli a odcizil se mi, každému, kdo nosí v srdci své hnusné modly a klade před sebe svou nepravost, aby o ni klopytl, a jde za prorokem, aby se ho na mne dotazoval. [8] Proti takovému muži obrátím svou tvář a učiním ho výstražným znamením a pořekadlem, vytnu ho ze svého lidu. I poznáte, že já jsem Hospodin. [9] Dá-li se prorok svěst a promluví slovo, svedl jsem toho proroka já Hospodin. Napřáhnu na něho ruku a vyhladím ho ze svého izraelského lidu. [10] I ponese svou nepravost; nepravost dotazujícího se bude stejná jako nepravost prorokova. [11] Učiním to, aby už izraelský dům nebloudil, nevzdaloval se mi a neposkrvňoval se všemožnými svými nevěrnostmi. I budou mým lidem a já jim budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina." [12] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [13] "Lidský synu, jestliže by země proti mně zhřešila a zronevěřila se a já bych na ni napřáhl svou ruku, zlámal jí hůl chleba a seslal na ni hlad, takže bych z ní vymýtil lidi i dobytek, [14] a byli by v ní tito tři muži: Noe, Daniel a Jób, ti vysvobodí svou spravedlností jen sami sebe, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Kdybych přivedl na zemi dravou zvěř, aby ji vylidnila, takže by byla zpusťována a nikdo by jí kvůli zvěři neprocházel, [16] ti tři muži v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani své syny a dcery; vysvobodí pouze sebe, země však bude zpusťována. [17] Nebo kdybych na tu zemi uvedl meč a rozhodl bych, aby meč prošel zemí, a vymýtil bych z ní lidi i dobytek, [18] ti tři muži v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani své syny a dcery, vysvobodí pouze sebe. [19] Nebo kdybych na tu zemi poslal mor a vylil na ni své rozhořčení krveprolitím, aby z ní byli vymýceni lidé i dobytek, [20] Noe, Daniel a Jób v ní, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nevysvobodí ani syna ani dceru. Svou spravedlností vysvobodí jen sami sebe." [21] Toto praví Panovník Hospodin: "I když pošlu na Jeruzalém tyto své čtyři přísné soudy: meč, hlad, dravou zvěř a mor, abych z něho vymýtil lidi i dobytek, [22] hle, zbude v něm hrstka synů a dcer, kteří vyvážnou; budou vyvedeni a vyjdou k vám. Uvidíte jejich cestu a jejich skutky a najdete útěchu po zlu, které jsem uvedl na Jeruzalém, po tom všem, co jsem na něj uvedl. [23] Oni vás potěší, až uvidíte jejich cestu a jejich skutky, a poznáte, že jsem nedělal zbytečně nic z toho, co jsem v něm vykonal, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 15.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, čím předčí dřevo vinné révy ostatní druhy dřeva, čím je její odnož mezi lesními stromy? [3] Bere se z něho dřevo ke zhotovení nějakého výrobku? Nebo z něho vezmou dřevo na kolík, na který se zavěšuje různé náčiní? [4] Hle, přikládá se na oheň a ten je pozře; když oba jeho konce pozře oheň a vzplane i jeho prostředek, hodí se k nějakému výrobku? [5] Ani dokud bylo celé, nedal se z něho zhotovit žádný výrobek, což teprv, když konce pozřel oheň a celé vzplane, dá se z něho ještě zhotovit nějaký výrobek?" [6] Proto praví Panovník

Hospodin toto: "Jako jsem vydal ohni k pozření dřevo vinné révy mezi lesními stromy, tak jsem vydal obyvatele Jeruzaléma. [7] Obrátil jsem proti nim svou tvář; dostali se z ohně, ale oheň je pozdě. I poznáte, že já jsem Hospodin, až se proti nim postavím. [8] Učiním ze země zpustošený kraj za to, že se mi zpronevěřili, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 16.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, seznam Jeruzalém s jeho ohavnostmi. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin dceři jeruzalémské: Původem a rodištěm jsi z kenaanské země, tvůj otec byl Emorejec a tvá matka Chetejka. [4] A tvoje narození? V den tvého narození nebyla odříznuta tvá pupeční šňůra, nebyla jsi umyta vodou, abys byla čistá, nebyla jsi potřena solí ani zavínuta do plének. [5] Žádné oko nad tebou nepojala lítost, aby ti aspoň něco z toho udělali ze soucitu s tebou. V den svého narození jsi byla pohozena v poli, protože jsi vzbuzovala hnus. [6] Tu jsem šel kolem tebe a uviděl jsem tě, jak se třepeš ve vlastní krvi, a řekl jsem ti, když jsi ležela ve vlastní krvi: Žij! Řekl jsem ti, když jsi ležela ve své krvi: Žij! [7] Dal jsem ti růst jako tomu, co raší na poli, vyrostla jsi a jsi velká. Rozvinula ses do plného půvabu, nadra dostala tvar, vyrostlo ti ochlupení, ale byla jsi docela nahá. [8] Šel jsem kolem tebe, uviděl jsem tě, a hle, byl právě tvůj čas, čas milování. I rozprostřel jsem na tebe svůj plášť, přikryl jsem tvou nahotu. Pak jsem ti přísahal a vešel s tebou v smlouvu, je výrok Panovníka Hospodina, a stala ses mou. [9] Umyl jsem tě vodou, smyl jsem z tebe tvoji krev a potřel jsem tě olejem. [10] Pak jsem tě oblékl do pestrého šatu, obul ti opánky z tachaší kůže, ovinul ti pás z jemného plátna a zahalil tě hedvábím. [11] Ozdobil jsem tě ozdobami, na ruce jsem ti dal náramky a na hrdlo náhrdelník. [12] Navlékl jsem ti do chrčpí kroužek a do uší náušnice, na hlavu jsem ti vložil překrásný věnec. [13] Byla jsi ozdobena zlatem a stříbrem, tvé oděvy byly z jemného plátna, hedvábí a pestrých látek, jedla jsi pokrmy z bílé mouky, medu a oleje. Stala ses nesmírně krásnou a dosáhla jsi královských poct. [14] Tvé jméno proniklo mezi pronárody pro tvou krásu; byla dokonalá pro důstojnost, kterou jsem na tebe vložil, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Ty jsi však spoléhala na svou krásu a zhanobila jsi své jméno smilstvím. Zahrnovala jsi svým smilstvím každého, kdo šel kolem, ať to byl kdo byl. [16] A vzala jsi část svých rouch a křiklavě sis jimi vyzdobila posvátná návrší. Na nich jsi smilnila, jak tomu nikdy nebylo a nebude. [17] Vzala jsi překrásné předměty z mého zlata a stříbra, které jsem ti dal, udělala sis obrazy mužského pohlaví a smilnila jsi s nimi. [18] Vzala jsi svá pestrá roucha a přikrývala jsi je jimi a kladla jsi před mě můj olej a mé kadidlo. [19] Můj chléb, který jsem ti dal, bílou mouku, olej a med, jimiž jsem tě živil, jsi kladla před mě jako libou vůni. Tak to bylo, je výrok Panovníka Hospodina. [20] Vzala jsi také své syny a dcery, které jsi mi porodila, a jim jsi je obětovala za pokrm, jako by bylo tvého smilstva málo. [21] Zabíjela jsi mé syny v obět' a jim jsi je vydávala tím, že jsi je prováděla ohněm. [22] Při všech svých ohavnostech a smilstvech sis nevzpomněla na dny svého mládí, jak jsi byla docela nahá a jak ses třepala ve své krvi. [23] Po všech tvých zločinech se stalo, běda, běda tobě, je výrok Panovníka Hospodina, [24] že sis vybudovala modlářskou svatynku a udělala sis vyvýšené místo na kdekakém prostranství. [25] Na každém rozcestí sis vybudovala své vyvýšené místo, a tak jsi zohavila svou krásu. Své nohy jsi roztahovala pro každého, kdo šel kolem, a tak jsi množila své smilstvo. [26] Smilnila jsi s Egyptany, se svými sousedy statného těla; tak jsi množila své smilstvo a urážela mne. [27] Hle, napřáhl jsem na tebe ruku, snížil tvůj příděl a vydal tě rozvášnění těch, kdo tě nenávidí, dcer pelištejských, které se stydí za tvou mrzkou cestu. [28] Smilnila jsi také s Asyřany a neměla jsi nikdy dost. Smilnila jsi s nimi, a přece jsi neměla dost. [29] Rozmnožila jsi své smilstvo po zemi kenaanské i kaldejské a ani tak jsi neměla dost. [30] Jak zchátralo tvé srdce, je výrok Panovníka Hospodina, tím, že to všechno děláš, řemeslo nevázané nevěstky, [31] když sis vybudovala modlářskou svatynku na kdekakém rozcestí a udělala sis vyvýšené místo na kdekakém prostranství. Ale na rozdíl od nevěstky jsi nedbala o mzdu. [32] Jako cizoložná manželka brala sis cizí místo svého muže. [33] Všem nevěstkám se dává dar, tys však dávala dary všem svým milencům a odměňovala jsi je za to, že k tobě vcházeli z celého okolí a smilnili s tebou. [34] Tím se lišíš ve svém smilstvu od jiných žen, ani to po tobě žádná nevěstka neudělá, že dáváš mzdu a nedává se mzda tobě; to je ten rozdíl. [35] Proto slyš, nevěstko, slovo Hospodinovo! [36] Toto praví Panovník Hospodin: Protože byla rozhazována tvá měď a při tvém smilstvu byla odkrývána tvá nahota před tvými milenci, před všemi tvými hnusnými, ohavnými modlami, a pro krev tvých synů, které jsi jim dala. [37] proto hle, já shromáždím všechny tvé milence, s nimiž ti bylo tak příjemně, všechny, které miluješ, i všechny, které nenávidíš. Shromáždím je u tebe z celého okolí a odkryji před nimi tvou nahotu, takže tě uvidí v celé tvé nahotě. [38] Budu tě soudit podle právních ustanovení o cizoložnicích a vražedkyních a vydám tě krveprolití v rozhořčení a žárlivosti. [39] Vydám tě do jejich rukou; tvoji modlářskou svatynku zboří a tvá vyvýšená místa strhnou, vysvléknou tě z tvých šatů, seberou tvé překrásné šperky a zanechají tě zcela nahou. [40] Pak na tebe přivedou shromáždění, budou tě kamenovat kameny a sekat svými meči. [41] Tvé domy spálí ohněm a vykonají nad tebou soudy před zraky mnoha žen. Tak učiním přítrž tvému smilství a nebudeš už dávat mzdu. [42] Upokojím své rozhořčení proti tobě a moje žárlivost se od tebe vzdálí, uklidním se, už se nebudu urážet. [43] Protože jsi nepamatovala na dny svého mládí, ale popouzela jsi mě tím vším, teď já uvalím tvou cestu na tvou hlavu, je výrok Panovníka Hospodina, nebudeš páchat své mrzkosti u všelijakých svých ohavných model. [44] Hle, každý, kdo užívá přísloví, užije o tobě tohoto: 'Jaká matka, taková dcera'. [45] Jsi dcerou své matky, která si zprotivila vlastního muže i syny, jsi sestrou svých sester, které si zprotivily své muže i své syny. Vaše matka byla Chetejka a váš otec Emorejec. [46] Tvou větší sestrou je Samař se svými dcerami; ta sedí po tvé levici. Tvou menší sestrou je Sodoma se svými dcerami; ta sedí po tvé pravici. [47] Ale ty jsi nechodila jen jejich cestami, ani jsi nepáchala jen jejich ohavnosti; to ti bylo málo. Na všech svých cestách jsi byla horší než ony. [48] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, tvá sestra Sodoma se svými dcerami nenapáchala tolik zla jako ty se svými dcerami. [49] Hle, toto byla nepravost tvé sestry Sodomy; pýcha, sytost chleba a sebejistý klid, který měla i se svými dcerami. Ale ruku utištěného ubožáka neposilovala. [50] Povyšovaly se, páchaly přede mnou ohavnost, a tak jsem je odstranil, jak jsem uznal za vhodné. [51] A Samař, to nehřešilo ani z polovice jako ty. Tys však rozhojnila své ohavnosti víc než ony, takže jsi ospravedlnila své sestry všemi ohavnostmi, které jsi páchala. [52] Nes tedy svou hanbu, za níž jsi odsuzovala své sestry. Pro tvé hříchy, že jsi jednala ohavněji než ony, jeví se spravedlivějšími než ty. Styď se a nes svou hanbu, vždyť jsi ospravedlnila své sestry. [53] Změním jejich úděl, úděl Sodomy a jejich dcer, úděl Samař a jeho dcer, a mezi nimi změním i tvůj úděl, [54] ale poneseš svou hanbu a budeš zahanbena za všechno, co jsi páchala; tím budou potěšeny. [55] Tvá sestra Sodoma i se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, též Samař se svými dcerami se navrátí k tomu, čím bývaly kdysi, i ty se svými dcerami se navrátíš k tomu, čím jste bývaly kdysi. [56] Což nebylo o tvé sestře Sodomě slyšet z tvých úst v době tvé pýchy, [57] dokud nebyla odhalena tvá špatnost? Teď nastal čas, kdy dcery Aramu a celého jeho okolí tě tupí a okolní dcery pelištejské tebou pohrdají. [58] Svou mrzkost a své ohavnosti poneseš sama, je výrok Hospodinův." [59] Toto praví Panovník Hospodin: "Budu zacházet s tebou, jako jsi ty zacházela se mnou, když jsi pohrdla přísahou a porušila smlouvu. [60] Avšak rozpomenou se na svou smlouvu s tebou za dnů tvého mládí a ustavím s tebou smlouvu věčnou. [61] Vzpomeneš si na své cesty a budeš zahanbena, až dostaneš své sestry, ty větší i menší než ty. Dám ti je za dcery, ale nebudou účastny tvé smlouvy. [62] Já ustavím svou smlouvu s tebou. I poznáš, že já jsem Hospodin, [63] a budeš si to připomínat a stydět se a už neotevřeš ústa pro svou hanbu, až tě smířím se sebou přes všechno, co jsi páchala, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 17.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, dej izraelskému domu hádanku a předlož mu podobenství. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Veliký orel s velkými křídly, dlouhými perutěmi, celý opeřený, pestře zbarvený, přilétl na Libanón a vzal vrcholky cedru. [4] Utrhl vršek jeho koruny a přenesl jej do země kramářů, položil jej v městě obchodníků. [5] Vzal sazenici té země a vsadil ji do orné půdy, vzal ji u hojných vod a zasadil jako vrbu. [6] I vyrašila a stala se z ní bujná vinná réva nízkého vzrůstu; její větvičky se k němu obracelo a její kořeny byly pod ním; sazenice se stala vinnou révou, ta se rozvětvila a vyhnala ratolesti. [7] Byl však ještě jeden veliký orel s velkými křídly a bohatě opeřený. A hle, vinná réva upnula své kořeny k němu, i své větvičky k němu vztáhla, aby ji svažovala mimo záhony, kde byla vysazena. [8] Byla zasazena v dobrém poli u hojných vod, aby se rozvětvila a nesla plody, a stala se nádhernou révou. [9] Pověz: Toto praví Panovník Hospodin: Vydaří se? Nevytrhne ji orel i s kořeny, a neotrhná jí plody, takže zaschne a všechno listí, jež na ní vyrašilo, uschne? Nebude třeba veliké síly a mnohého lidu, aby byla vyrvána z kořene. [10] Hle, byla zasazena; ale vydaří se? Neuschne úplně, až ji zasáhne východní vítr? Na záhonech, kde vyrašila, uschne." [11] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [12] "Řekni vzpurnému domu: Což nevíte, co tyto věci znamenají? Řekni: Hle, do Jeruzaléma přitáhl babylónský král a zajal jeho krále i velmože a odvedl je k sobě do Babylóna. [13] Vzal z královského potomstva jednoho a uzavřel s ním smlouvu, zavázal ho přísahou a zajal mocné té země, [14] aby království bylo poníženo, aby se nepozvedlo, aby dbalo na jeho smlouvu, mělo-li obstát. [15] Ale on se proti němu vzbouřil. Poslal své posly do Egypta, aby mu dali koně a mnoho lidu. Zdaří se to? Unikne, kdo páchá takové věci? Unikne, kdo porušuje smlouvu? [16] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, zemře v Babylóně, v sídle toho krále, který ho ustanovil králem, jehož přísahou pohrdl a jehož smlouvu porušil. [17] Ani s velikým vojskem a s mnohými sbory nebude mu faraon nic platný v bitvě, až navrší násep a zbuduje obléhací valy, aby vyhledal mnoho duší. [18] Pohrdl přísahou, porušil smlouvu. Hle, dal na to ruku a dělá toto všechno. Neunikne." [19] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Jakože jsem živ, přísahu mou, kterou pohrdl, a smlouvu mou, kterou porušil, uvalím na jeho hlavu. [20] Rozprostřu na něho svou síť a bude polapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho do Babylóna a tam se s ním budu soudit za to, že se mi zpronevřil. [21] Všichni jeho uprchlíci ve všech jeho vojích padnou mečem; kdo zůstanou, budou rozehnáni na všechny strany. I poznáte, že já Hospodin jsem promluvil." [22] Toto praví Panovník Hospodin: "Já vezmu ratolest z vrcholku vysokého cedru a zasadím ji, z vršku jeho koruny utřenu snítku a zasadím na vysoko čnicí hoře. [23] Zasadím ji na vyvýšené hoře izraelské a vyžene větve, ponese plody a stane se nádherným cedrem. Pod ním bude bydlet všechno ptactvo, všechno, co má křídla, bude bydlet ve stínu jeho větviček. [24] Všechny stromy pole poznají, že já Hospodin jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký; nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému. Já Hospodin jsem promluvil a také to učiním."

Ez kapitola 18.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Co si myslíte, když říkáte o izraelské zemi toto přísloví: 'Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby?' [3] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, toto přísloví se už nebude mezi vámi v Izraeli říkat. [4] Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší. [5] Je-li někdo spravedlivý a jedná podle práva a spravedlnosti, [6] nehoduje na horách a nepozvedá oči k hnusným modlám izraelského domu, neposkvřuje ženu svého bližního a nepřibližuje se k ženě v čase její nečistoty, [7] nikoho neutiskuje, dlužníkovi vrací jeho zástavu, nikoho neodírá, hladovému dává svůj chléb a nahého přikrývá rouchem, [8] nepůjčuje lichvářsky a nebere úrok, odvrací se od bezpráví, vykonává pravdivý soud mezi mužem a mužem, [9] řídí se mými nařízeními, zachovává mé řády a jedná věrně, takový spravedlivý jistě bude žít, je výrok Panovníka Hospodina. [10] Pokud však zplodí syna rozvratníka, který bude prolévat krev a dopouštět se proti bratru čehokoli z těchto věcí [11] a nebude činit nic z oněch věcí dobrých, ale bude hodovat na horách, poskvřovat ženu svého bližního, [12] utiskovat utištěného ubožáka, druhého odírat, nevracet zástavu, pozvedat oči k hnusným modlám, dopouštět se ohavností, [13] půjčovat lichvářsky a brát úrok, bude žít? Nebude žít; dopouštěl se všech těchto ohavností, jistě zemře, jeho krev bude na něm. [14] Zplodí-li však syna, který uvidí všechny hříchy svého otce, jichž se dopouští, a ulekne se, nebude se jich dopouštět, [15] nebude jíst na horách a pozvedat oči k hnusným modlám izraelského domu, nebude poskvřovat ženu svého bližního, [16] nebude nikoho utiskovat, neponechá si zástavu a nikoho nebude odírat, bude dávat hladovému svůj chléb a nahého přikrývat rouchem, [17] neodtáhne svou ruku od utištěného, nevezme lichvu ani úrok, nýbrž bude jednat podle mých řádů a řídit se mými nařízeními, ten pro nepravost svého otce nezemře, jistě bude žít. [18] Jeho otec, protože se dopouštěl útisku, odíral bratra a nekonal dobro mezi svým lidem, zemře pro svou nepravost. [19] Vy však říkáte: 'Proč nepyká syn za otcovu nepravost?' Bude-li syn jednat podle práva a spravedlnosti, dbát na všechna má nařízení a plnit je, jistě bude žít. [20] Duše, která hřeší, ta umře; syn nebude pykat za nepravost otcovu a otec nebude pykat za nepravost synovu; spravedlnost zůstane na spravedlivém a zvláště zůstane na svévolníkovi. [21] Kdyby se svévolník odvrátil ode všech svých hříchů, jichž se dopouštěl, a dbal by na všechna má nařízení a jednal podle práva a spravedlnosti, jistě bude žít, nezemře. [22] Žádná jeho nevěrnost, již se dopustil, mu nebude připomínána, bude žít pro svou spravedlnost, podle níž jednal. [23] Což si líbují v smrti svévolníka? Je výrok Panovníka Hospodina. Zdalipak nechci, aby se odvrátil od svých cest a byl živ? [24] Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a bude se dopouštět bezpráví podle všech ohavností, jichž se dopouští svévolník, měl by žít? Žádné jeho spravedlivé činy, které konal, nebudou připomínány, zemře za to, že se zpronevřil, za svůj hřích, kterým se prohřešil. [25] Vy však říkáte: 'Cesta Panovníkova není správná.' Nuže, slyšte, dome izraelský: Má cesta že není správná? Nejsou to vaše cesty, jež nejsou správné? [26] Když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a dopouští se bezpráví, umře za to; zemře pro své bezpráví, jehož se dopouštěl. [27] Když se však svévolník odvrátí od své zvláště, již se dopouštěl, a jedná podle práva a spravedlnosti, zachová svou duši při životě. [28] Prohlédl totiž se odvrátil se ode všech svých nevěrností, jichž se dopouštěl; jistě bude žít, nezemře. [29] Avšak dům izraelský říká: 'Cesta Panovníkova není správná.' Mé cesty že nejsou správné, dome izraelský? Nejsou to vaše cesty, jež nejsou správné? [30] Proto budu soudit každého z vás, dome izraelský, podle jeho cest, je výrok Panovníka Hospodina. Obráťte se a odvráťte se ode všech svých nevěrností a vaše nepravost vám nebude k pádu. [31] Odhodte od sebe všechny nevěrnosti, jichž jste se dopouštěli, a obnovte své srdce a svého ducha. Proč byste měli zemřít, dome izraelský? [32] Vždyť já si nelíbují ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. Obráťte se tedy a budete žít."

Ez kapitola 19.

[1] Ty pak začni žalozpěv nad izraelskými předáky. [2] Zapěj: Kdo byla tvá matka? Lvíce, jež odpočívala mezi lvy, mezi mladými lvy chovala svá lvíčata. [3] Když odchovala jedno ze svých lvíčat, stal se z něho mladý lev, naučil se thrat kořist a požírat lidi. [4] Doslechly se o něm pronárody, byl polapen v jejich pasti; odvěkli ho za háky v chřipí do egyptské země. [5] Když lvíce viděla, že čeká marně, pozbyla naděje. I vzala jedno ze svých

lvícat a učinila z něho mladého lva. [6] Ten se procházel mezi lvy, stal se mladým lvem, naučil se trhat kořist a požírat lidi. [7] Bořil jejich paláce a v trosky obracel jejich města, jeho řevem zpusťla země se vším, co je na ní. [8] Vypravily se na něho pronárody z okolních krajin, rozprostřely na něho svou síť, byl polapen v jejich pasti. [9] Dali jej do klece, za háky jej dovlekli ke králi babylónskému, dovlekli ho do pevností, aby již nebylo slyšet jeho řev na horách izraelských. [10] Tvá matka jako vinná réva, podobně jako ty, byla zasazena u vody; byla plodná a bujně vzrostlá pro hojnost vod. [11] Měla mohutné sněti, vhodné na žezla vladařů, svým vzrůstem se vypínala nad košaté stromy, bylo jí vidět pro její výšku i množství větví. [12] Avšak byla vyrvána v rozhořčení, pohozena na zem a východní vítr vysušil její plody. Její mohutné sněti byly ulámaný, uschly a pozřel je oheň. [13] Nyní je přesazena do stepi, do země vyprahlé a žíznivé. [14] Ze sněti vyšlehl oheň, pozřel její větve i plody; nezbyla na ní žádná mohutná sněť, odnož vhodná na vladařské žezlo. To je žalozpěv a jako žalozpěv se bude zpívat.

Ez kapitola 20.

[1] Sedmého roku, pátého měsíce a desátého dne toho měsíce, přišli někteří z izraelských starších dotazovat se Hospodina a posadili se přede mnou. [2] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [3] "Lidský synu, mluv k izraelským starším a řekni jim: 'Toto praví Panovník Hospodin: Přicházíte se mě dotazovat? Jakože jsem živ, nebudu vám dávat odpovědi na dotazy, je výrok Panovníka Hospodina.' [4] Chceš je soudit, chceš se ujmout soudu, lidský synu? Seznam je s ohavnostmi jejich otců, [5] řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: V den, kdy jsem si vyvolil Izraele, zvedl jsem ruku k přísaze potomstvu Jákobova domu a dal jsem se jim poznat v egyptské zemi, zvedl jsem ruku a přísáhl jim: Já jsem Hospodin, váš Bůh. [6] V onen den jsem zvedl ruku a přísahal jim, že je vyvedu z egyptské země do země, kterou jsem pro ně vyhlédl a která oplývá mlékem a medem a je skvostem všech zemí. [7] Řekl jsem jim: Odvrhněte každý ohydné modly, k nimž vzhlížíte, a neposkvřňujte se egyptskými hnusnými modlami, já jsem Hospodin, váš Bůh. [8] Ale oni se mi vzepřeli a nechťeli mě ani slyšet. Žádný neodhodil ohydné modly, k nimž vzhlížel, a neopustil egyptské hnusné modly. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak dovrším svůj hněv proti nim uprostřed egyptské země. [9] Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno v očích pronárodů, uprostřed nichž byli, před jejich zraky jsem se jim dal poznat, když jsem je vyvedl z egyptské země. [10] Vyvedl jsem je tedy z egyptské země a uvedl na poušť. [11] Vydal jsem jim svá nařízení a seznámil je se svými řády, skrze něž má člověk život, když je plní. [12] Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já Hospodin je posvěcuji. [13] Ale dům izraelský se mi na poušti vzepřel, mými nařízeními se neřídili a znevážili mé řády, skrze něž má člověk život, když je plní, a hrubě znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji na poušti své rozhořčení, a tak s nimi skončuji. [14] Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěcováno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. [15] Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je nevedu do země, kterou jsem jim dal, do země oplývající mlékem a medem, jež je skvostem všech zemí, [16] a to proto, že znevážili mé řády, neřídili se mými nařízeními a znesvěcovali mé dny odpočinku, neboť jejich srdce chodilo za jejich hnusnými modlami. [17] Ale bylo mi líto je zničit a neskoncoval jsem s nimi na poušti. [18] Jejich synům jsem na poušti řekl: 'Neřídte se nařízeními svých otců, nedbejte na jejich řády a neposkvřňujte se jejich hnusnými modlami, [19] já jsem Hospodin, váš Bůh. Žiďte se mými nařízeními, dodržujte mé řády a zachovávejte je. [20] Svěťte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.' [21] Ale i synové se mi vzepřeli, neřídili se mými nařízeními, nedodržovali mé řády, skrze něž má člověk život, když je plní, a znesvěcovali mé dny odpočinku. I řekl jsem, že na ně vyleji své rozhořčení, a tak na poušti dovrším svůj hněv proti nim. [22] Ale zadržel jsem svou ruku. Učinil jsem to pro své jméno, aby nebylo znesvěceno před očima pronárodů, před jejichž zraky jsem je vyvedl. [23] Já jsem též zvedl ruku a přísáhl jim na poušti, že je rozptýlím mezi pronárody a rozpráším po zemích, [24] protože se nedrželi mých řádů a znevažovali má nařízení, znesvěcovali mé dny odpočinku a vzhlíželi k hnusným modlám svých otců. [25] A tak jsem jim dal nedobrá nařízení a řády, skrze něž nebudou mít život; [26] poskvřnil jsem je jejich vlastními dary, když prováděli ohněm vše, co otvírá lůno, abych je naplnil úděsem a oni poznali, že já jsem Hospodin. [27] Proto mluv, lidský synu, k izraelskému domu a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Vaši otcové mě dál a dále hanobili tím, že se mi zronevěřovali. [28] Já jsem je uvedl do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám jim, ale oni, jak uviděli nějaký vyvýšený pahorek a nějaký listnatý strom, hned tam obětovali své oběti a přinášeli tam své popouzející dary, kladli tam své libovonné oběti a vylévali tam své úlitby. [29] Řekl jsem jim: Na jakéto posvátné návrší tam chodíte? Nazývají je 'Posvátné návrší' až dodnes." [30] Proto řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Což se musíte poskvřňovat cestou svých otců a smilnit s jejich ohydnými modlami? [31] Až dodnes se poskvřňujete všemi svými hnusnými modlami, přinášíte své dary a provádíte své syny ohněm, a já bych vám měl dávat odpovědi na dotazy, dome izraelský? Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nebudu vám odpovídat na dotazy! [32] Co vám vstoupilo na mysl, určitě se nestane. Říkejte si: 'Budeme jako pronárody, jako čeledi jiných zemí, budeme sloužit dřevu a kameni.' [33] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu nad vámi kralovat pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které na vás vyleji. [34] A vyvedu vás z národů a shromáždím vás ze zemí, do nichž jste byli rozptýleni pevnou rukou a vztaženou paží v rozhořčení, které jsem na vás vylil. [35] Uvedu vás do pouště národů a budu se tam s vámi soudit tvář v tvář. [36] Jako jsem se soudil s vašimi otcí v poušti egyptské země, tak se budu soudit s vámi, je výrok Panovníka Hospodina. [37] A provedu vás pod holí a uvedu vás do závazku smlouvy. [38] Vytřídím z vás ty, kdo se vzbouřili a byli mi nevěrní. Vyvedu je ze země jejich dočasného pobytu, ale na izraelskou půdu nevstoupí. I poznáte, že já jsem Hospodin. [39] Vy tedy, dome izraelský, slyšte. Toto praví Panovník Hospodin: Jděte a služte si každý svým hnusným modlám i nadále, nechcete-li poslouchat mne, ale neznesvěcujte už mé svaté jméno svými dary a svými hnusnými modlami. [40] Na mé svaté hoře, na vysoké hoře izraelské, je výrok Panovníka Hospodina, tam mi bude sloužit celý izraelský dům, až se usadí celý v zemi, tam v nich najdu zalíbení a tam budu vyhledávat vaše oběti pozdvihování a prvotiny vašich darů se všemi vašimi svatými dary. [41] Najdu ve vás zalíbení pro libou vůni vašich obětí, až vás vyvedu z národů a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste byli rozptýleni, a budu ve vás posvěcen před očima pronárodů. [42] I poznáte, že já jsem Hospodin, až vás přivedu na izraelskou půdu, do země, o níž jsem zvednutím ruky přísáhl, že ji dám vašim otcům. [43] Tam si připomenete své cesty a všechny své skutky, jimiž jste se poskvřňovali, a zhnusíte se sami sobě pro všechny zlé činy, jichž jste se dopouštěli. [44] I poznáte, že já jsem Hospodin, až pro své jméno s vámi naložím ne podle vašich zlých cest ani podle vašich zvrhlých skutků, dome izraelský, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 21.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se směrem k jihu a vynes věštbu proti polední straně a prorokuj proti lesu na poli Negebu. [3] Řekni Negebskému lesu: Slyš Hospodinovo slovo! Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já v tobě zaněcuji oheň a ten v tobě pozře každý strom zelený i každý strom suchý. Planoucí plamen neuhasne a budou jím popáleny všechny tváře od Negebu až na sever. [4] I uzří všechno tvorstvo, že jsem je zažehl já Hospodin; neuhasne." [5] Tu jsem řekl: "Ach, Panovníku Hospodine, říkají o mně: 'Což nám nevypráví samá podobenství?'" [6] I

stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [7] "Lidský synu, postav se proti Jeruzalému a vynes věštbu proti svatyním a prorokuj proti izraelské zemi. [8] Řekni izraelské zemi: Toto praví Hospodin: Chystám se na tebe a tasím svůj meč z pochvy; vyhladím z tebe spravedlivého i svévolníka. [9] Proto, abych vyhladil z tebe spravedlivého i svévolníka, tasím svůj meč z pochvy na všechno tvorstvo od Negebu až na sever. [10] I pozná všechno tvorstvo, že já Hospodin jsem tasil svůj meč z pochvy; již se tam nevrátí." [11] "Ty, lidský synu, slyš. Vzdychej jako bys měl polámaná bedra, hořce vzdychej před jejich zraky. [12] Až se tě zeptají: 'Nad čím vzdycháš?', odpovíš: 'Nad zprávou, která přichází'. Každé srdce ztratí odvahu a všechny ruce ochabnou, každý duch pohasne a všechna kolena se rozplynou jak voda. Hle, už tě přichází a nastává, je výrok Panovníka Hospodina." [13] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [14] "Lidský synu, prorokuj a řekni: Toto praví Panovník: Řekni: Meč, ano meč je naostřen a vyleštěn. [15] Je naostřen, by porážel jako na jatcích, vyleštěn, aby se blýskal. 'Což nemáme důvod se veselit? Vždyť řekl: Hůl mého syna znevaží každý strom!' [16] Ale on dal vyleštit meč, aby se ho chopil. Meč je naostřen a vyleštěn, aby jej dal do ruky zabíjejícího. [17] Úpěj a kvílej, lidský synu, neboť je na můj lid, na všechny izraelské předáky propadlé meči spolu s mým lidem; proto se bij v bedra. [18] Je to zkouška: Co, když žádná znevažující hůl nebude? je výrok Panovníka Hospodina." [19] "Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj a tleskni rukama: Meč dopadne dvakrát i třikrát, bude to meč skolených, meč velikého klání, kroužící kolem nich. [20] Aby zakolísalo srdce a rozmnožily se pády, na všechny jejich brány jsem seslal meč, aby zabíjel. Byl udělán, aby se blýskal, je nabroušen, aby porážel. [21] Rozpřáhni se napravo, zasáhni doleva, kamkoli se zaměří tvé ostří. [22] Také já tlesknu rukama, až upokojím své rozhořčení. Já Hospodin jsem promluvil." [23] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [24] "Ty, lidský synu, slyš. Naznač si dvě cesty, jimiž přijde meč babylónského krále. Obě budou vycházet z jedné země. A na rozcestí k město postav ukazatele, postav jej. [25] Naznač cestu, kterou přijde meč k Rabě Amónovců a do Judska, do opevněného Jeruzaléma. [26] Babylónský král se zastaví na křižovatce, na rozcestí obou cest, aby si vyžádal věštbu. Bude potřásat šípy, bude se doptávat domácích bůžků a nahlížet do jater. [27] V pravici bude mít věštbu ohledně Jeruzaléma, že se mají postavit berany, že se má dát povel k vraždění, že se má zvednout válečný pokřik, že se mají postavit berany proti branám a navršit násep, že se má zbudovat obléhací val. [28] Těm, kdo se zavázali přísahami, se to bude zdát šalebnou věštbou. On však připomene nepravost, pro niž budou chyceni." [29] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože připomínáte svou nepravost a odhalily se vaše nevěrnosti a vaše hříchy se staly zřejmými ve všech vašich skutcích, protože jste se sami připomněli, budete tou rukou chyceni. [30] Ty pak, bídný svévolníku, izraelský kníže, jehož den nadchází v čase, kdy nepravost spěje ke konci, [31] toto praví Panovník Hospodin: Sejmi turban a sundej korunu, nastává změna. Co je nízké, ať je vyvýšeno, a vysoké ať je sníženo. [32] Sutiny, sutiny, sutiny ze všeho nadělám, jaké nikdy nebyly, dokud nepřijde ten, jemuž přísluší soud; já jsem ho jím pověřil." [33] "Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin o Amónovcích a o jejich utržení. Řekni: Meč, ano meč je tasen, aby porážel, je vyleštěn, aby požíral, ať se blýská. [34] Mají pro tebe šalebné vidění, lživě ti věští, aby tě připojili k svévolníkům s proťatými hrdly. Jejich den nadchází v čase, kdy nepravost spěje ke konci. [35] Vrať meč do pochvy. Budu tě soudit v místě, kde jsi byla stvořena, dcero amónská, v zemi tvého původu. [36] Vyleji na tebe svůj hrozný hněv, budu na tebe sopit oheň své prchlivosti, vydám tě do rukou surovců, kteří chystají zkázu. [37] Staneš se pokrmem ohně, tvá krev bude prolita v zemi, už nebudeš připomínána, neboť já Hospodin jsem promluvil."

Ez kapitola 22.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Ty, lidský synu, slyš. Chceš vynést rozsudek? Rozsudek nad městem, v němž je prolévána krev? Seznam je se všemi jeho ohavnostmi. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Je to město prolévající krev ve svém středu, přichází jeho čas; zhotovuje si hnusné modly a poskrňuje se jimi. [4] Svou krví, kterou jsi prolilo, ses provinilo a svými hnusnými modlami, které jsi zhotovilo, ses poskrvnilo. Zavinilo jsi, že se přiblížily tvé dny a docházejí tvá léta. Proto tě vydávám v potupu pronárodům a za posměch všem zemím. [5] Blízké i daleké se ti budem posmívat pro nečisté jméno a velké zmatky. [6] Hle, izraelští předáci v tobě jsou pohotová k prolévání krve, každý vlastní paží. [7] Otce i matku v tobě zlehčují, bezdomovce uprostřed tebe utlačují, sirotka a vdovu v tobě utiskují. [8] Pohrdáš mými svatými dary, znesvěcuješ mé dny odpočinku. [9] Jsou v tobě utrhači pohotová k prolévání krve a ti, kdo hodují na horách, páchají uprostřed tebe mrzkost. [10] V tobě syn odkrývá otcovu nahotu, v tobě ponižují ženu v období její nečistoty. [11] V tobě se jeden dopouští ohavností se ženou druhého, tchán mrzce poskrňuje svou snachu, bratr ponižuje svou sestru, dceru svého otce. [12] V tobě berou úplatek, jsou pohotová k prolévání krve, bereš lichvářský úrok, chamtivě vydíráš svého bližního a na mne zapomínáš, je výrok Panovníka Hospodina. [13] Hle, udeřím pěstí do toho, co jsi uchvátilo, a to kvůli prolité krvi, která je uprostřed tebe. [14] Obstojí tvá odvaha, budeš jednat rozhodně ve dnech, kdy proti tobě zakročím? Já Hospodin jsem promluvil a učiním to. [15] Rozptýlím tě mezi pronárody, rozpráším tě po zemích a dokonale tě zbavím tvé nečistoty. [16] Samo se znesvětiš před očima pronárodů. I poznáš, že já jsem Hospodin." [17] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, dům izraelský se mi stal struskou, všichni jsou pouhá měď a cín, železo a olovo uvnitř tavicí pece, stali se struskou po tvorbě stříbra. [19] Proto praví Panovník Hospodin toto: Protože jste se stali všichni struskou, hle, já vás shromáždím doprostřed Jeruzaléma. [20] Jako se shromažďuje stříbro a měď, železo, olovo a cín dovnitř tavicí pece a kolem ní se rozdmýchá oheň k tvorbě, tak vás shromáždím ve svém hněvu a rozhořčení, vložím do pece a roztavím. [21] Shru vás dohromady, rozdmýchám kolem vás oheň své prchlivosti a vy se tam budete tavit. [22] Jako se taví stříbro uvnitř tavicí pece, tak budete roztaveni uprostřed města. I poznáte, že já Hospodin jsem na vás vylil své rozhořčení." [23] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [24] "Lidský synu, řekni zemi: Ty jsi země, která není čistá, která nebude v den hrozného hněvu zavlážena. [25] Spiknutí jejich proroků je uprostřed ní; jsou jako řvoucí lev, který trhá kořist, požírají duše, berou klenoty a skvosty, rozmnožují počet jejich vdov uprostřed ní. [26] Její kněží znásilňují můj zákon a znesvěcují moje svaté věci. Nerozlišují svaté od nesvatého, neseznamují s rozdílem mezi nečistým a čistým, přehlížejí mé dny odpočinku, jsem mezi nimi znesvěcován. [27] Její velmožové jsou uprostřed ní jako vlci, kteří trhají kořist, prolévají krev a hubí duše, neboť chamtivě shánějí zisk. [28] Její proroci jim všechno nahazují omítkou, mají šalebná vidění a věští jim lživé věci. říkají: 'Toto praví Panovník Hospodin', ačkoli Hospodin nepromluvil. [29] Lid země tvrdě utlačuje kdekoho, odírá ho, poškozují utištěného ubožáka a protiprávně utlačuje bezdomovce. [30] Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zeď a postavil se v trhlíně před mou tvář za tuto zemi, abych ji neuvrhl do zkázy, ale nenašel jsem. [31] Vylil jsem tedy na ně svůj hrozný hněv, v ohni své prchlivosti jsem s nimi skoncoval, jejich cestu jsem jim uvalil na hlavu, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 23.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, dvě ženy byla dcerami jedné matky. [3] Smilnily v Egyptě, smilnily od svého mládí. Tam byla mačkána jejich nadra a ohmatávány jejich panenské bradavky. [4] Starší se jmenovala Ohola a její sestra Oholíba. Byly mé a rodily syny a dcery. Jménem Ohola je míněno Samař, Oholíba je Jeruzalém. [5] Ohola smilnila; místo aby zůstala má, vášnivě se oddávala svým milencům, blízkým Asyřanům, [6] místodržitelům a zemským správcům, oblečeným do fialového purpuru; vesměs to skvělým jinochům, jezdcům, jezdcům na ořích. [7]

Nabízela se jim ke smilnění, veškerému výkvětu asyrských synů; poskvřovala se se všemi, jimž se vášnivě oddávala, se všemi jejich hnusnými modlami. [8] Nezaněchala ani svého smilnění s Egyptany, neboť v jejím mládí s ní léhali, ohmatávali její panenské bradavky a vylévali na ni své smilství. [9] Proto jsem ji vydal do rukou jejích milenců, do rukou asyrských synů, kterým se vášnivě oddávala. [10] Ti odkryli její nahotu, vzali jí syny a dcery a zavraždili ji mečem. I stala se pověstnou mezi ženami, když nad ní vykonali soud. [11] Její sestra Oholíba to viděla, jednala však ve své vášnivosti ještě hůř než ona a její smilnění bylo horší než smilstvo její sestry. [12] Vášnivě se oddávala asyrským synům, místodržitelům, zemským správcům, blízkým, dokonale vystrojeným, jezdcům jezdícím na ořích, vesměs to skvělým jinochům. [13] Viděl jsem, že se poskvřila, že obě jdou touž cestou. [14] A šla ve svém smilnění ještě dál, když uviděla muže namalované na zdi, obrazy Kaldejců nakreslené rudkou. [15] přepásané pásem kolem beder, s převislými turbany na hlavách; svým vzhledem byli všichni jako osádky válečných vozů, podobou synové Babylóna, jejichž rodnou zemí je Kaldejsko. [16] Jim se vášnivě oddávala, když je spatřily její oči, a posílala k nim do Kaldejska posly. [17] Synové Babylóna k ní vcházeli na milostné lůžko a poskvřovali je svým smilněním. A když se s nimi poskvřila, odvrátila se od nich. [18] Odhalila své smilnění, odhalila svou nahotu, a já jsem se od ní odvrátil, tak jako jsem se odvrátil od její sestry. [19] Stále víc propadala svému smilnění při vzpomínce na dny svého mládí, kdy smilnila v egyptské zemi, [20] a vášnivě se oddávala svým záletníkům, jejichž úd je jako úd oslů a jejich výron jako výron hřebců. [21] Tak ses ohlížela po mrzkosti svého mládí, kdy v Egyptě ohmatávali bradavky tvých mladých ňader. [22] Proto, Oholíbo, toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vzbudím proti tobě tvé milence, od kterých ses odvrátila, a přivedu je proti tobě z okolních zemí: [23] syny Babylóna a všechny Kaldejce, Pekóda, Šóu a Kóu, všechny syny Asýrie s nimi, skvělé jinochy, všechny místodržitele, představené, osádky válečných vozů a slovatné, všechny ty, kteří jezdí na ořích. [24] A tak proti tobě přitáhne válečná vozba a káry se společenstvím národů; pavězy, štíty a přílby se nepřátelsky položí kolem tebe. A pověřím je soudem, aby tě soudili podle svých práv. [25] Postihnu tě svou žárlivostí a oni s tebou v rozhořčení naloží takto: uříznou ti nos a uši, a co po tobě zbude, padne mečem. Vezmou ti syny a dcery, a co po tobě zbude, bude pozřeno ohněm. [26] Svléknu ti roucho a vezmou ti okrasné předměty. [27] Tak od tebe odstraním tvou mrzkost a tvé smilstvo z egyptské země; už k nim nepozvedneš oči a na Egypt už nevzpomeneš. [28] Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vydávám tě do rukou těch, které nenávidíš, do rukou těch, od kterých ses odvrátila. [29] Naloží s tebou nenávisťně a vezmou ti všechno, cos vytěžila, a nechají tě nahou a obnaženou. A bude odkryto v celé nahotě tvé smilstvo, tvá mrzkost a tvé smilnění. [30] Toto tě postihne, protože jsi smilnila po vzoru pronárodů, za to, že ses poskvřovala jejich hnusnými modlami. [31] Šla jsi po cestě své sestry, a tak ti dám do ruky její kalich." [32] Toto praví Panovník Hospodin: "Budeš pít kalich své sestry, hluboký a široký, bude příčinou smíchu a posměchu, pojme mnoho. [33] Zcela se opojíš strastí, z kalicha úděsu a zpusťování, z kalicha své sestry Samař. [34] Vypiješ jej do dna, rozhrýžeš jej na střepy, rozdrásáš si ňadra, neboť já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina." [35] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Poněvadž jsi na mne zapomněla a odhodila mě za záda, sama nes následky své mrzkosti a svého smilnění." [36] Hospodin mi řekl: "Lidský synu, chceš vynést rozsudek nad Oholou a Oholibou? Oznam jim tedy jejich ohavnosti! [37] Cizoložily a na jejich rukou je krev. Cizoložily se svými hnusnými modlami a přiváděly jim dokonce za pokrm své syny, které porodily mně. [38] A navíc mi činily toto: Téhož dne poskvřovali mou svatyni a znesvěcovaly mé dny odpočinku. - [39] Téhož dne, kdy zabíjeli své syny svým hnusným modlám, vcházeli do mé svatyně, a tak ji znesvěcovaly. Toho se dopouštěli v mém domě. - [40] Ony si dokonce posílaly pro muže přicházející z dálky. Ti, když k nim byl poslán posel, přicházeli. Pro ně ses omývala, oči si líčila a ozdobou zdobila. [41] Sedala sis na nádherné lože, před níž byl prostřený stůl, a kladla jsi na něj moje kadidlo a můj olej. [42] Bezstarostný dav množství lidí halasil v městě vstříc zpitým mužům přiváděným z pouště; ti dávali ženám na ruce náramky a na hlavy okrasnou korunu. [43] Řekl jsem o té, která cizoložstvím sešla: Ještě teď s ní páchají smilstva a ona s nimi. [44] Vcházejí k ní, jako se vchází k nevěstce. Tak vcházejí k Ohole a k Oholibě, mrzkým ženám. [45] Avšak budou je soudit spravedliví mužové podle práva a cizoložnicích a o těch, kdo prolévají krev. Jsou to cizoložnice a na jejich rukou je krev." [46] Toto praví Panovník Hospodin: "Ať vystoupí proti nim shromáždění, a vydám je hrůze a oloupení. [47] Shromáždění je uhází kamením a rozseká je svými meči. Jejich syny a dcery povraždí a jejich domy spálí ohněm. [48] Tak odstraním ze země mrzkost a všechny ženy přijmou výstrahu a nebudou se dopouštět mrzkosti jako vy. [49] Za vaši mrzkost vás budou stíhat a ponese te hřichy svého hnusného modlářství. I poznáte, že já jsem Panovník Hospodin."

Ez kapitola 24.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo v devátém roce, desátého měsíce, desátého dne toho měsíce: [2] "Lidský synu, napiš si jméno dne, právě tohoto dne. Právě v tento den napadl babylónský král Jeruzalém. [3] Předlož vzpurnému domu podobenství a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Přistav hrnec, přistav, a také do něho nalej vodu. [4] Naházej do něho díly masa, samé dobré díly, kýtu a plece, naplň jej vybranými kostmi. [5] Vezmi vybraný kus bravu, kosti narovnej vespod a uveď to do největšího varu; ať se v něm vaří i ty kosti." [6] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, hrnci, v němž zůstává připálenina, z něhož připálenina nesejde. Vytahuj z něho díl po dílu, o město se nebude losovat, [7] neboť krev, kterou prolilo, zůstává uprostřed něho, nechalo ji téci na holou skálu, nevyllilo ji na zem, aby ji přikryl prach. [8] Ať se zvedne rozhořčení, ať vzplane pomsta! Nechám tu krev na holé skále a nebude přikryta." [9] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Běda městu, v němž teče krev, teď já udělám velkou hranici. [10] Nalož hodně dříví, rozdmýchej oheň, dej maso vařit a úplně je rozvař, až se kosti připálí. [11] Prázdný hrnec postav na žhavé uhlí, aby se rozpálil a jeho měď se rozžhavlala; ať se v něm roztaví jeho nečistota a jeho připálenina vezme za své. [12] Marná námaha! Množství jeho připáleniny z něho nesejde. Do ohně s jeho připáleninou! [13] Ve tvé nečistotě je mrzkost; pročištěval jsem tě, ale neочиštělo ses od své nečistoty. Nebudeš už čistě, dokud na tobě neuspokojím své rozhořčení. [14] Já Hospodin jsem promluvil; však to přijde, učiním to, nepolevím, nepocítím lítost a nebudu toho želeť. Budu tě soudit podle tvé cesty a tvých skutků, je výrok Panovníka Hospodina." [15] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [16] "Lidský synu, hle, já ti náhlou ranou vezmu žádost tvých očí, ale ty nenaříkej, neplač, neuroň ani slzu. [17] Sténej potichu, nekonej smuteční obřady za mrtvé, oviň si turban, na nohy si obuj opánky, nezahaluj si vous a nejz smuteční chléb, který ti lidé přinesou." [18] Ráno jsem o tom mluvil k lidu a večer mi zemřela žena. A já jsem ráno učinil, jak mi bylo přikázáno. [19] I řekl mi lid: "Neoznámíš nám, co pro nás znamená to, co děláš?" [20] Odvětil jsem jim: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [21] Řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já znesvětim svou svatyni, pýchu vaší moci, žádost vašich očí a libost vaší duše. A vaši synové a vaše dcery, které zanecháte, padnou mečem. [22] Pak se zachováte tak, jak jsem se zachoval já. Nezahalíte si vous a nebude jíst smuteční chléb, který vám lidé přinesou. [23] Na hlavách budete mít turbany a na nohou opánky, nebudete naříkat ani plakat; zahnete pro své nepravosti a jen budete vzdychat jeden přes druhého. [24] Ezechiel je vám předzvěstí. Zachováte se ve všem jako on. Až k tomu dojde, poznáte, že já jsem Panovník Hospodin." [25] "Ty, lidský synu, slyš. Zdali jim v ten den nevezmu jejich záštitu, jejich veselí a ozdobu, žádost jejich očí a to, k čemu tíhne jejich duše, jejich syny a dcery? [26] V onen den k tobě přijde jeden z těch, kdo vyvážnou, a podá zprávu. [27] V onen den se ti otevřou ústa v přítomnosti toho, kdo vyvážl, a ty promluvíš a nebudeš už němý. Jsi jim předzvěstí. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 25.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti Amónovcům a prorokuj proti nim. [3] Řekni Amónovcům: Slyšte slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin: O mé svatyni, když byla znesvěcena, a o izraelské zemi, když byla pustošena, a o Judovu domu, když byli přesídlováni, jsi říkal: 'Dobře jim tak!' [4] Proto hle, já tě vydám do vlastnictví synům východu a ti si v tobě postaví hradiště a založí si příbytky. Ti budou jíst tvé ovoce, ti budou pít tvé mléko. [5] Učiním Rabu pastvinou velbloudů a zemi Amónovců místem, kde budou odpočívat ovce. I poznáte, že já jsem Hospodin." [6] Toto praví Panovník Hospodin: "Zatleskal jsi rukou a zadupal nohou a zcela bezostyšně ses radoval nad zemí izraelskou. [7] Proto hle, já na tebe napřáhnou ruku, dám tě za koňstí pronárodům, vymýtím tě z národů, vyhubím tě ze země a vyhladím tě. I poznáš, že já jsem Hospodin." [8] "Toto praví Panovník Hospodin: Moáb a Seír říkali: 'Hle, judský dům je jako všechny pronárody.' [9] Proto hle, já otevřu horský hřeben Moábův, takže bude bez měst, bez svých měst až po samé hranice, bez chlouby země - Bét-ješimótu, Baal-meónu a Kirjájajimu. [10] Vydám jej spolu s Amónovci synům východu; dám jim je do vlastnictví, aby se mezi pronárody nevzpomínalo na Amónovce. [11] Také na Moábu vykonám soudy. I poznají, že já jsem Hospodin." [12] "Toto praví Panovník Hospodin: Edómci se tvrdě mstili domu Judovu a tím, že se na něm mstili, velice se provinili. [13] Proto praví Panovník Hospodin toto: Napřáhnou na Edóm ruku a vymýtím z něho lidi i dobytek. Obrátím jej v trosky; od Témanu po Dedán budou padat mečem. [14] Pomstu nad Edómem vykonám skrze Izraele, svůj lid; oni s Edómem naloží podle mého hněvu a rozhořčení. I poznají moji pomstu, je výrok Panovníka Hospodina." [15] "Toto praví Panovník Hospodin: Pelištejci se mstili, krutě a bezostyšně se mstili a z odvěkého nepřátelství šířili zkázu. [16] Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, já napřáhnou na Pelištejce ruku a vyplením Keretejce. Vyhubím i pozůstatek lidu mořského pobřeží. [17] A vykonám na nich velkou pomstu, v rozhořčení je potrestám. I poznají, že já jsem Hospodin, až na nich vykonám svou pomstu."

Ez kapitola 26.

[1] V jedenáctém roce, prvního dne měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, protože Týr o Jeruzalému říká: 'Ha, je rozbit, on, vrata národů, otevřel se mi vstříc, naplním se tím, co je v troskách.' [3] Proto praví Panovník Hospodin toto: Jsem proti tobě, Týre, přivedu na tebe mnohé pronárody, jako když moře přivádí svá vlnobití. [4] Zničí hrady Týru, zboží jeho věže; i prach z něho smetu, učiním jej holou skálou. [5] Staneš se místem v moři, kde se suší síť. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina, lupem pronárodů se stane. [6] Jeho dcery, které jsou na poli, budou povražděny mečem. I poznají, že já jsem Hospodin." [7] Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, od severu přivádím na Týr Nebúkadnesara, krále babylónského, krále králů, s koni, vozy a jezdcí, a shromáždění početného lidu. [8] Tvé dcery na poli povraždím mečem. Zřídí proti tobě obléhací valy, navrší proti tobě násep, postaví proti tobě pavězy. [9] Beranem bude bušit do tvých hradeb, tvé věže rozmetá svou zbrojí. [10] Pokryje tě prach, zvržený spoutou jeho koní, tvé hrady se budou otřásat rachotem jeho jízdy, kol a vozů, až vstoupí do tvých bran, jako se vstupuje do poraženého města. [11] Kopyta jeho koní zdusají všechny tvé ulice, tvůj lid povraždí mečem, posvátné sloupy tvé moci klesnou na zem. [12] Ukořistí tvé jmění, uloupí tvé zboží, zboží tvé hrady a rozmetají tvé skvělé domy; tvé kamení, dříví i prach svrhnou do vod. [13] Učiním přítrž hluku tvých písní, už se nebude rozléhat zvuk tvých cítar. [14] Učiním tě holou skálou, budeš místem, kde se suší síť, nikdy už nebudeš vystaven, neboť já Hospodin jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina." [15] Toto praví Panovník Hospodin o Týru: "Což se nebudou ostrovy otřásat rachotem tvého pádu a sténáním skolených při hrozném vraždění uprostřed tebe? [16] Ze svých trůnů sestoupí všechna knížata moře, sejmu své pláště, vysvečou svá pestrá roucha, jejich šatem se stane třesení, posadí se na zem a budou se neustále třást úděsem nad tebou. [17] A začnou nad tebou pět žalozpěv: 'Jak jsi zmizelo z moří, ty město obydlené, vychvalované! Silné bylo na moři i se svými obyvateli, z nichž padal děs na všechny sídlící kolem. [18] Nyní, v den tvého pádu, se třesou ostrovy. Mořské ostrovy pojala hrůza nad tvým zánikem.'" [19] Toto praví Panovník Hospodin: "Učiním z tebe město ležící v troskách, stejné jako města dávno neobydlená, přivedu na tebe propastnou tůň, přikryje tě obrovské vodstvo. [20] Srazím tě s těmi, kdo sestupují do jámy, k lidu předvěkému, usadím tě v nejhlubších útrobach země jako odvěké trosky s těmi, kdo sestupují do jámy, a nebudeš už obýván. Tak se proslavím v zemi živých. [21] Dám tě za odstrašující příklad, zanikneš. Budou tě hledat, ale nikdy, navěky, tě nenajdou, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 27.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Ty, lidský synu, slyš. Začni nad Týrem žalozpěv. [3] Zapěj o Týru: Ty, který trůníš nad přístupy k moři a obchoduješ s národy na mnoha ostrovech, toto praví Panovník Hospodin: Týre, ty jsi říkal: 'Já jsem dokonale krásný.' [4] Až k srdci moře sahá tvé pomezí, tvoji stavitelé vtiskli tvé kráse dokonalost. [5] Z cypřišů senírských nadělali všechna obložení tvých korábů, libanónských cedrů použili ke zhotovení tvých stěžňů. [6] Tvá vesla udělali z bášanských dubů a tvé deštění vyrobili ze slonoviny a ze zimostrázů z ostrovů kitejských. [7] Tvým plachtovím bylo pestré, jemné egyptské plátno, tvou korouhvi fialový purpur, přikrýval tě nach z elíšských ostrovů. [8] Tvými veslaři byli obyvatelé Sidónu a Arvadu, své nejzkušenější jsi zaměstnával jako velitele lodí, Týre. [9] Starší Gebalu a jeho zkušené jsi zaměstnával spravováním toho, co chátalo, kotvily v tobě všechny mořské lodě se svými lodníky a směňovaly tvé zboží. [10] Bojovníky tvého vojska byli Peršané, Lúďané a Pútejci, ve tvých zbrojnicích zavěšovali štíty a přilby, dodávali ti lesku. [11] S tvým vojskem byli na tvých hradbách kolem dokola synové Arvadu a na tvých věžích byli Gamáďané, zavěšovali kolkolem na tvé hrady své štíty, vtiskli tvé kráse dokonalost. [12] Taršíš s tebou kupčil s množstvím různého zboží. Dodával na tvé trhy stříbro, železo, cín i olovo. [13] Obchodovali s tebou Jáván, Túbál a Mešek; směňovali s tebou otroky a bronzové nádoby. [14] Koně tažné i jezdecké a mezky na tvé trhy dodávali z Bét-togarmy. [15] Obchodovali s tebou synové Dedánu, mnohé ostrovy byly tvými překupníky; poctou ti přinášeli sloní kly a ebenové dřevo. [16] Kupčil s tebou Aram s mnohými tvými výrobky a dodával na tvé trhy malachit, nach, pestré látky, bělostné plátno, korály a rubín. [17] Obchodovaly s tebou Judsko a izraelská země; směňovaly s tebou minitskou pšenici, prosa, med, olej a mastix. [18] I Damašek s tebou kupčil s mnohými tvými výrobky, s množstvím různého zboží, s chelbónským vínem a sacharskou vlnou. [19] Dan a Jáván dodávali na tvé trhy pšizi; směňovali s tebou zpracované železo, skořici a jiné koření. [20] Dedán s tebou obchodoval s pokrývkami na sedla pro jízdu. [21] Tvými překupníky byli Arabové a všichni kedarští předáci; obchodovali s tebou s jehňaty, berany a kozly. [22] Obchodovali s tebou obchodníci Šéby a Raemy; dodávali na tvé trhy všechny nejzácnější balzámy, rozmanité drahokamy a zlato. [23] Obchodovali s tebou Cháran, Kané a Eden, obchodníci Šéby, Asýrie a Kilmadu. [24] Ti s tebou obchodovali; na tvých tržištích byla skvostná roucha, pláště fialové purpurové i pestré, barevné tkaniny, lana pletená i točená. [25] Zámorské lodě a karavany s tvým směnným zbožím tě velice zaplnily a proslavily až v srdci moře. [26] Tvoji veslaři

tě zavezli na širé vody, ale v srdci moře tě roztříští východní vítr. [27] Tvůj majetek a trhy, zboží, tvoji lodníci a velitelé lodí, ti, kdo opravovali, co zchátralo, obchodníci směřující tvé zboží, všichni tvoji bojovníci, celé tvé shromáždění uprostřed tebe, všichni padnou do srdce moře v den tvého pádu. [28] Pro úpěnlivé volání tvých velitelů lodí se budou chvět pastviny. [29] Všichni veslaři vystoupí ze svých lodí, lodníci a všichni velitelé mořských lodí stanou na zemi. [30] Budou se nad tebou rozléhat jejich hlasy, budou hořce úpět, budou si na hlavu házet prach, válet se v popelu. [31] Vyholí si lysin, opásají se žíněným rouchem, budou nad tebou plakat v hořkosti duše, nastane přehořký nářek. [32] Při svém bédování začnou nad tebou žalozpěv, žalostně zapějí: 'Kdo byl umlčen jako Týr uprostřed moře?' [33] Dokud jsi vyplouval na moře za trhem, sytil jsi mnohé národy, z množství tvého směnného zboží bohatli králové země. [34] Až je moře roztříští v hlubokých vodách, padne tvůj směnný obchod i celé tvé shromáždění uprostřed tebe. [35] Údés nad tebou zachvátí všechny obyvatelé ostrovů, jejich králové se budou třást hrůzou, obličej se jim zkříví. [36] Kupčici mezi národy nad tebou syknou, budeš odstrašujícím příkladem, zanikneš navěky."

Ez kapitola 28.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, řečník týrskému vévodovi: Toto praví Panovník Hospodin: Ve svém domýšlivém srdci si říkáš: 'Jsem Bůh, sedím na božském trůnu v srdci moří.' Jsi člověk, a ne Bůh, i když své srdce vydáváš za srdce božské! [3] Hle, jsi moudřejší než Daniel, nic tajného se před tebou neutají. [4] Svou moudrostí a rozumností ses domohl blahobytu, do svých pokladnic jsi získal zlato a stříbro. [5] Množstvím své moudrosti a svými obchody jsi rozhojnil svůj blahobyt a pro ten tvůj blahobyt se tvé srdce stalo domýšlivým." [6] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože své srdce vydáváš za srdce božské, [7] hle, přivedu na tebe cizí, kruté pronárody; na krásu tvé moudrosti vytaší své meče, znesvěťi tvou skvělost. [8] Spustí tě do jámy, zemřeš smrtí skolených v srdci moří. [9] Budeš ještě prohlašovat: 'Jsem Bůh', před tím, kdo tě zabije? Jsi člověk, a ne Bůh, jsi v rukou těch, kdo tě skolí. [10] Zemřeš smrtí neobřezanců, rukou cizáků. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina." [11] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [12] "Lidský synu, začni žalozpěv nad týrským králem. Zapěj o něm: Toto praví Panovník Hospodin: Byl jsi věrným obrazem pravzoru, plný moudrosti a dokonale krásný. [13] Byl jsi v Edenu, zahradě Boží, ozdoben všemi drahokamy: rubínem, topasem, jaspisem, chrysolítem, karneolem, onyxem, safírem, malachitem a smaragdem. Tvé bubínky a flétny byly zhotoveny ze zlata; byly připraveny v den, kdy jsi byl stvořen. [14] Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů, [15] na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost. [16] Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhřešil. I skolím tě, srazím z hory Boží, cherube ochránce, vyhledám tě zprostředka ohnivých kamenů. [17] Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhu tě k zemi, dám tě za podívanou králům. [18] Množstvím svých nepravostí, nepoctivostí svých obchodů jsi znesvětil své svatyně. Způsobím, že z tvého středu vyšlehnou oheň a stráví tě, pohodím tě na zem jako popel před očima všech, kdo tě spatří. [19] Všude mezi lidmi, kde tě znají, strnou nad tebou v úděsu, staneš se odstrašujícím příkladem, zanikneš navěky." [20] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [21] "Lidský synu, postav se proti Sidónu a prorokuj proti němu. [22] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Jsem proti tobě, Sidóne, a budu oslaven v tvém středu. I poznají, že já jsem Hospodin; až v něm vykonám soudy, budu v něm posvěcen. [23] Sešlu na něj mor, krev do jeho ulic, budou uprostřed něho padat skolení, meč na něj dolehne ze všech stran. I poznají, že já jsem Hospodin." [24] "Dům izraelský už nebude mít zhoubný trn, trní sužující ze všech stran kolkolem ty, kdo jím pohrdají. I poznají, že já jsem Panovník Hospodin." [25] Toto praví Panovník Hospodin: "Shromáždím dům izraelský z národů, mezi kterými jsou rozptýleni, a budu mezi nimi posvěcen před očima pronárodů. Budou bydlet ve své zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku. [26] Budou v ní bydlet bezpečně, postaví si domy, vysadí vinice, bezpečně budou bydlet, až vykonám soudy nade všemi sousedy kolem, kteří jimi pohrdají. I poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh."

Ez kapitola 29.

[1] V desátém roce, dvanáctého dne desátého měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti faraónovi, králi egyptskému, a prorokuj proti němu i proti celému Egyptu. [3] Mluv: Toto praví Panovník Hospodin: Jsem proti tobě, faraóne, králi egyptský, ohromný draku, který odpočíváš uprostřed svých toků a říkáš: 'Ta řeka je má, já jsem si ji udělal.' [4] Vetknu do tvých čelistí háky a způsobím, že ryby tvých toků přilnou k tvým šupinám, vytáhnou tě z tvých toků i se všemi rybami tvých toků, jež přilnuly k tvým šupinám. [5] Pohodím tě na poušti, tebe i všechny ryby tvých toků, dopadneš na povrch pole, nebudeš sebrán a nebudeš shromážděn, dám tě za pokrm zemské zvěři a nebeskému ptactvu. [6] I poznají všichni obyvatelé Egypta, že já jsem Hospodin. To proto, že byli domu izraelskému třtinovou oporou. [7] Když se tě zachytili rukama, zlomil ses a rozerval jsi jim celé rámě, když se o tebe opřeli, roztříštil ses, a ochromils jim celá bedra." [8] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Hle, uvedu na tebe meč a vymýtím z tebe lidi i dobytek. [9] Egyptská země bude zpustošena a obrácena v trosky. I poznají, že já jsem Hospodin. To proto, že farao řekl: 'Ta řeka je má, já jsem si ji udělal.' [10] Chystám se na tebe i na tvé toky. Obrátím egyptskou zemi v naprosté trosky, v zpustošený kraj od Migdólu po Sevénu a až k pomezí kúšského. [11] Neprojde jí lidská noha, neprojde jí ani noha zvířete, po čtyřicet let nebude obývána. [12] Obrátím egyptskou zemi v zpustošený kraj, stane se jednou ze zpustošených zemí a její města budou patřit mezi města v troskách, budou zpustošena po čtyřicet let. Egyptany rozptýlím mezi pronárody a rozpráším je po zemích." [13] Toto praví Panovník Hospodin: "Po uplynutí čtyřiceti let shromáždím Egyptany z národů, kam byli rozptýleni. [14] Změním úděl Egyptanů a přivedu je zpět do země Patrósu, do země jejich původu, ale budou tam královstvím poníženi. [15] Budou poníženiější než jiná království a nebudou se už vypínat nad pronárody, ztenčí jejich řady, aby nad pronárody nepanovali. [16] Už v ně nebude dům izraelský doufat a připomínat si nepravost tím, že by se za nimi obracel. I poznají, že já jsem Panovník Hospodin." [17] Ve dvacátém sedmém roce, prvního dne prvního měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, Nebúkadnesar, král babylónský, uložil svému vojsku těžkou otrockou službu proti Týru. Každá hlava je odřená a každé rameno rozedřené. Avšak mzdu za tu otrockou službu, kterou proti Týru konal, nemá ani on ani jeho vojsko. [19] Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, dávám Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, egyptskou zemi, aby odnesl její majetek, aby ukořistil, co se ukořistit dá, aby uloupil, co se uloupit dá; to bude mzdou pro jeho vojsko. [20] Jako výdělek za jeho službu mu dám egyptskou zemi, protože to učinil pro mne, je výrok Panovníka Hospodina. [21] V onen den způsobím, že vyraší roh domu izraelského a tobě dám otevřeně promluvit mezi nimi. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 30.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Kvílejte, ach, ten den! [3] Neboť blízko je den, blízko je den Hospodinův; den oblaku, čas pronárodů. [4] Na Egypt dolehne meč, smrtelná úzkost zachvátí Kúš, až budou padat skolení v Egyptě. Vezmou mu jeho majetek, bude zbořen do základů." [5] Kúš, Pút, Lúd a všecken přimíšený lid i Kúb i synové země smlouvy s nimi padnou mečem. [6] Toto praví Hospodin: "Padnou ti, kteří jsou Egyptu oporou, klesne jeho pyšná moc, padnou v něm mečem od Migdólu po Sevénu, je výrok Panovníka Hospodina. [7] Bude zpusťošén, stane se jednou ze zpusťošéných zemí a jeho města budou patřit mezi města v troskách. [8] I poznají, že já jsem Hospodin, až založím v Egyptě požár, až budou všichni jeho pomocníci rozdrčeni. [9] V onen den vyplují ode mne na lodích poslové, aby vydělili sebejistý Kúš. V den Egypta je zachvátí smrtelná úzkost; hle, už přichází." [10] Toto praví Panovník Hospodin: "Učiním přítrž egyptskému hlučícímu davu skrze Nebúkadnesara, krále babylónského. [11] On a jeho lid s ním, kruté pronárody, budou přivedeni, aby přinesli zemi zkázu. Vytasí na Egypt své meče a naplní zemi skolenými. [12] Proměním nilská ramena v suchou zemi, vydám tu zemi do rukou zlovolníkům, rukou cizáků zpusťoším zemi se vším, co je na ní; já Hospodin jsem promluvil." [13] Toto praví Panovník Hospodin: "Zničím hnusné modly, odklidím z Memfidy bůžky, z egyptské země nevzejde už žádný kníže. Sešlu na egyptskou zemi bázeň. [14] Zpusťoším Patrós, založím požár v Sóanu, vykonám soudy v Thébách, [15] vyleji své rozhořčení na Sín, záštitu Egypta, vyhladím thébský hlučící dav. [16] Založím v Egyptě požár, Sín se bude svíjet v křeči, Théby budou rozpolceny, Memfidu sevrou protivníci za jasného dne. [17] Jinoši Ávenu a Pí-besetu padnou mečem a dívky půjdou do zajetí. [18] V Tachpanchésu potemní den, až tam bude zlomeno jařmo Egypta a bude učiněna přítrž jeho pyšné moci. Přikryje ho mračno a jeho dcery půjdou do zajetí. [19] Vykonám na Egyptu soudy. I poznají, že já jsem Hospodin." [20] V jedenáctém roce, sedmého dne prvního měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [21] "Lidský synu, zlomil jsem paži faraóna, krále egyptského, a nebudou přiloženy léky a nebude připevněna dlah, nebude ošetřena, aby se jí nevrátila síla a nechopila se meče." [22] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Chystám se na faraóna, krále egyptského; přerazím mu obě paže, silnou i zlomenou, a nechám vypadnout meč z jeho ruky. [23] Rozptýlím Egyptány mezi pronárody a rozpraším je po zemích. [24] Posílím paže krále babylónského a do ruky mu vložím svůj meč, ale paže faraóna zlomím; i bude před ním sténat jako stěna probodeny. [25] Posílím paže krále babylónského, ale paže faraónovy poklesnou. I poznají, že já jsem Hospodin, až vložím svůj meč do ruky babylónského krále a on jej napřáhne na egyptskou zemi. [26] Rozptýlím Egyptány mezi pronárody a rozpraším je po zemích. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 31.

[1] Jedenáctého roku v třetím měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, řekni faraónovi, králi egyptskému, i jeho hlučícímu davu: Komu se podobáš ve své velikosti? [3] Hle, Ašúr byl jako cedr na Libanónu, krásně rozvětvený, vrhající hluboký stín, vysokého vzrůstu, jeho vrcholek byl mezi košatými korunami. [4] Vody mu daly velikost, propastná tuň ho vyhnala do výše, její proudy protékaly kolem místa, kde byl vysazen; své potůčky vysílala ke všem stromům pole. [5] Proto se svým vzrůstem vynášel nad všechny stromy pole, jeho větve se rozrostly, ratolesti se prodloužily díky hojným vodám, když vyrůstal. [6] V jeho větvích hnízdilo kdejaké nebeské ptactvo, pod jeho ratolestmi se rodila kdejaká polní zvíř, v jeho stínu sídlily kdejaké početné pronárody. [7] Byl krásný svou velikostí a délkou svého větvoví, neboť zakořenil u hojných vod. [8] Nepřesahovaly ho cedry v zahradě Boží, cypřiše se nevyrovnaly jeho větvím, platany nebyly jako jeho ratolesti. Žádný strom v zahradě Boží se mu krásou nevyrovnal. [9] Krásným jsem jej učinil množstvím jeho větvoví, záviděly mu všechny stromy Edenu, které byly v zahradě Boží." [10] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože se vynášel svým vzrůstem, vyhnal totiž svůj vrcholek mezi košaté koruny a pro jeho výšku se pozdvihlo jeho srdce, [11] vydám jej do rukou samovládce nad pronárody a ten s ním naloží podle své zvůle; zapudím ho. [12] Cizáci, nejkrutější z pronárodů, ho vytnou a odvrhnou. Jeho větvoví padne na hory a do všech údolí. Jeho ratolesti se roztrhají a padnou do všech řečišť země. Všechny národy země vystoupí z jeho stínu a odvrhnou ho. [13] Až padne, usadí se na něm kdejaké nebeské ptactvo, mezi jeho ratolestmi bude kdejaká polní zvíř. [14] Aby se žádný strom u vod nevyvíjel svým vzrůstem a nevyháněl svůj vrcholek mezi košaté koruny, aby se žádný mohutný strom nestavěl svou výškou nad ostatní stromy napájené vodami, budou všichni vydáni smrti, do nejhlubších útrobu země, mezi lidské syny, k těm, kdo sestupují do jámy." [15] Toto praví Panovník Hospodin: "V den, kdy sestoupí do podsvětí, zavřu nad ním propastnou tuň a způsobím, aby truchlila, zadržím její proudy, hojné vody budou zastaveny. Zármutkem nad ním sklíčím Libanón a všechny stromy pole pro něho povadnou. [16] Hřmotem jeho pádu otřesu pronárody, až jej srazím do podsvětí s těmi, kdo sestupují do jámy. V nejhlubších útrobu země se potěší všechny stromy Edenu, vše výborné a líbezné, co bylo na Libanónu, co bývalo napájeno vodou. [17] Také ti, kdo byli jeho paží, ti, kdo přebývali v jeho stínu mezi pronárody, sestoupí spolu s ním do podsvětí ke skoleným mečem. [18] Kterému ze stromů Edenu ses podobal slávou i velikostí? Se stromy Edenu budeš sražen do nejhlubších útrobu země, mezi neobřezance, budeš ležet mezi skolenými mečem. Tak dopadne farao i celý jeho hlučící dav, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 32.

[1] Dvanáctého roku ve dvanáctém měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, začni žalozpěv nad faraónem, králem egyptským. Zapěj o něm: K mladému lvu mezi pronárody jsi byl přirovnán, byl jsi jako drak v mořích, prodíral ses svými proudy, nohama jsi kalil vodu a čerpal její proudy." [3] Toto praví Panovník Hospodin: "Rozestřu na tebe svou síť společenství četných národů a vytáhnou tě mým nevodem. [4] Vyvrhnu tě na zem, pohodím tě na povrch pole, usadím na tobě kdejaké nebeské ptactvo, nasytím tebou zvíř celou země. [5] Rozházím tvé tělo po horách, hromadami tvého masa naplním údolí. [6] Proudem tvé krve napojím zemi až k horám, řečiště se naplní krví z tebe. [7] Až budeš zhasínat, zakryjí nebesa, zatemním jejich hvězdy, slunce zakryjí oblakem a měsíc nevydá světlo. [8] Zatemním nad tebou na nebi všechna jasná světla, na tvou zemi sešlu tmu, je výrok Panovníka Hospodina. [9] Srdce četných národů naplním hořem, až uvedu tvou zkázu ve známost mezi pronárody, v zemích, které neznáš. [10] Úděsem nad tebou naplním četné národy, jejich králové strnou nad tebou hrůzou, až proti nim zamávám svým mečem, všichni se budou neustále třást o svůj život v den tvého pádu." [11] Toto praví Panovník Hospodin: "Dolehne na tebe meč babylónského krále; [12] meči bohatřů srazím tvůj hlučící dav, meči všech krutých pronárodů. Ti svrhnu v záhubu pýchu Egypta; vyhlazen bude všecken jeho hlučící dav. [13] Vyhubím všechna jeho zvířata u hojných vod, nezkalí je už lidská noha, nezkalí je ani kopyta zvířat. [14] Tehdy čirými učiním jejich vody a jejich proudy potečou jako olej, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Egyptskou zemi učiním zpusťošéným krajem, zpusťošena bude země se vším, co je na ní, až v ní pobijí všechny obyvatele. I poznají, že já jsem Hospodin." [16] "To je žalozpěv a jako žalozpěv se bude zpívat, jako žalozpěv jej budou zpívat dcery pronárodů, žalozpěv nad Egyptem a vším jeho hlučícím davem, je výrok Panovníka Hospodina." [17] Dvanáctého roku, patnáctého dne téhož měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, běduj nad hlučícím davem Egypta, sraz jej dolů, jej i dcery pronárodů i jejich vznešené do nejhlubších útrobu země s těmi, kdo sestupují do jámy. [19] Jsi snad milejší než kdokoli jiný? Sestup, budeš uložen k neobřezancům." [20] Padnou mezi skolené mečem; meč je už předán. Odtáhněte jej i všecken jeho hlučící dav. [21] Zprostředka podsvětí nejsilnější

bohatří budou mluvit k němu a jeho pomahačům: 'Sestoupili, ulehli neobřezanci skolení mečem.' [22] Tam je Asýrie a celé její shromáždění; kolem krále jsou hroby všech skolených, padlých mečem. [23] Vykázali jí hroby v nejhlubší jámě; kolem jejího hrobu je i její shromáždění, všichni skolení, padlí mečem, ti, kteří šířili děs v zemi živých. [24] Tam je Élam, kolem jeho hrobu všechen jeho hlučící dav, všichni skolení, padlí mečem, neobřezanci, kteří sestoupili do nejhlubších útrob země; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. [25] Dali mu lože mezi skolenými, se vším jeho hlučícím davem. Kolem krále jsou hroby všech jeho neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých, nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. Vykázali mu hrob mezi skolenými. [26] Tam je Mešek-Túbal a všechen jejich hlučící dav; kolem krále jsou hroby všech neobřezanců, skolených mečem; šířili svůj děs v zemi živých. [27] Nebudou ležet s bohatíry, padli jako neobřezanci. Oni sestoupili do podsvětí se svou válečnou zbrojí a pod hlavy jim byly dány jejich meče. Jejich nepravosti však lpí na jejich kostech, neboť děs oněch bohatířů byl v zemi živých. - [28] I ty, faraóne, budeš zlomen, svržen mezi neobřezance, ulehneš ke skoleným mečem. [29] Tam je Edóm, jeho králové a všechna jeho knížata, i se svou bohatýrskou silou; jsou uloženi ke skoleným mečem, ulehli k neobřezancům, k těm, kdo sestupují do jámy. [30] Tam jsou všichni vůdcové severu a všichni Sidónané, sestoupili ke skoleným. Pro děs, který šel z jejich bohatýrské síly, jsou zahanbeni; ulehli, neobřezanci, ke skoleným mečem a nesou hanbu s těmi, kdo sestupují do jámy. [31] Farao je spatřil a potěší se vším tím hlučícím davem. Jsou skoleni mečem, faraó i celé jeho vojsko, je výrok Panovníka Hospodina; [32] šířil jsem jim svůj děs v zemi živých. Uložen je faraó i všechen jeho hlučící dav mezi neobřezance ke skoleným mečem, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 33.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, mluv k synům svého lidu a řekni jim: Uvedu-li na některou zemi meč, lid země si vybere ze sebe jednoho muže a ustanoví jej strážcem. [3] Když spatří, že na zemi přichází meč, zaduje na polnici a bude varovat lid. [4] Uslyší-li kdo hlas polnice, ale nedá se varovat a meč přijde a zachvátí jej, jeho krev padne na jeho hlavu. [5] Slyšel hlas polnice, ale nedal se varovat, proto jeho krev padne na něj; kdyby se byl dal varovat, byl by se zachránil. [6] Jestliže však strážce uvidí meč přicházet, ale nezaduje na polnici a lid nebude varován a meč přijde a zachvátí někoho z nich, ten bude pro svou nepravost zachvácen, ale strážného budu volat za jeho krev k odpovědnosti." [7] "Ty, lidský synu, slyš. Ustanovuji tě strážcem izraelského domu. Uslyšíš-li z mých úst slovo, vyfídíš jim mé varování. [8] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Svévolníku, zemřeš,' a ty bys nepromluvil a nevaroval ho před jeho cestou, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. [9] Jestliže budeš svévolníka varovat před jeho cestou, aby se od ní odvrátil, ale on se od své cesty neodvrátí, zemře pro svou nepravost, ale ty jsi svou duši vysvobodil." [10] "Ty, lidský synu, slyš. Řekni izraelskému domu: Toto říkáváte: 'Lpí na nás naše nevěrnosti a naše hříchy a my pro ně zahyneme. Jak budeme moci žít?' [11] Řekni jim: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvrátte se, odvrátte se od svých zlých cest! Proč byste měli zemřít, dome izraelský?" [12] "Ty, lidský synu, slyš. Řekni synům svého lidu: Spravedlnost nevysvobodí spravedlivého v den jeho nevěrnosti, svévole nezpůsobí pád svévolníka v den, kdy se odvrátí od své svévole. Spravedlivý nebude moci kvůli ní zůstat naživu v den, kdy zhřeší. [13] Řeknu-li o spravedlivém, že bude žít, ale on se začne spoléhat na svou spravedlnost a dopouštět se bezpráví, nebude se připomínat žádný z jeho spravedlivých činů, ale zemře pro bezpráví, kterého se dopustil. [14] Řeknu-li o svévolníkovi: 'Zemřeš!', ale on se od svého hříchu odvrátí a bude jednat pole práva a spravedlnosti, [15] vrátí zástavu, nahradí, oč koho odral, bude se řídit nařízeními vedoucími k životu a nebude se dopouštět bezpráví, bude určitě žít a nezemře. [16] Žádný z jeho hříchů, kterých se dopustil, se mu nebude připomínat, začal jednat podle práva a spravedlnosti, jistě bude žít." [17] "Synové tvého lidu říkají: 'Panovníkova cesta není správná.' Nejsou však správné jejich cesty. [18] Odvrátí-li se spravedlivý od své spravedlnosti a dopustí se bezpráví, zemře pro ně. [19] Odvrátí-li se svévolník od svévole a bude jednat podle práva a spravedlnosti, díky tomu bude žít. [20] Vy však říkáte: 'Panovníkova cesta není správná.' Každého z vás, dome izraelský, budu soudit podle jeho cest!" [21] Dvanáctého roku našeho přesídlení, v desátém měsíci, pátého dne toho měsíce, přišel ke mně jeden z těch, kdo vyvázli z Jeruzaléma, se slovy: "Město je vybito!" [22] Večer předtím, než přišel ten, jenž vyvázl, počínula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mi otevřel ústa předtím, než ke mně ráno přišel ten, jenž vyvázl. Má ústa se otevřela a už jsem nebyl němý. [23] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [24] "Lidský synu, obyvatelé oněch trosek v izraelské zemi říkají: 'Abrahám byl samojedíný a obdržel zemi. Nás je mnoho. Tato země byla dána do vlastnictví nám.' [25] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Protože jíte maso s krví, zvedáte oči ke svým hnusným modlám a proléváte krev, byste měli obdržet tuto zemi? [26] Opíráte se o svůj meč, dopouštíte se ohavnosti, poskvřujete každý ženu svého bližního, a měli byste obdržet zemi?" [27] "Toto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Jakože jsem živ, ti, kteří jsou na troskách, padnou mečem. Ty, kteří jsou na poli, vydán za potravu zvěři. A ti, kteří jsou ve skalních skrýších a slujích, pomřou morem. [28] Obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj, ustane její pyšná moc. Izraelské hory budou zpustošeny, nikdo jimi nebude procházet. [29] I poznají, že já jsem Hospodin, až obrátím zemi ve zpustošený a úděs budící kraj pro všechny jejich ohavnosti, jichž se dopouštěli." [30] "Ty, lidský synu, slyš. Synové tvého lidu si o tobě povídají u zdí a u vchodů do domů a mluví mezi sebou, jeden s druhým: 'Pojďte a poslechněte, jaké slovo vychází od Hospodina!' [31] Přicházejí k tobě, jako když se schází lid k rokování, a sedají si před tebou jako můj lid. Poslouchají tvá slova, ale podle nich nejednají. V ústech mají horoucí slova o tom, co udělají, ale jejich srdce tíhne za jejich mrzkým ziskem. [32] Tys pro ně jako ten, kdo horoucně a krásně zpívá a pěkně hraje. Poslouchají tvá slova, ale vůbec podle nich nejednají. [33] Až to přijde, a už to nadchází, poznají, že byl mezi nimi prorok."

Ez kapitola 34.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce? [3] Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete. [4] Neduživé jste neposlili, nemocné jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově. [5] Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny. [6] Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral. [7] Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo: [8] Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupeny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mě ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou. [9] Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo! [10] Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou." [11] Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. [12] Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mráкотy. [13] Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na

izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi. [14] Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívat na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. [15] Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívat, je výrok Panovníka Hospodina. [16] Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit." [17] "Pokud jde o vás, mé ovce, toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vykonám soud mezi ovci a ovci, mezi berany a kozy. [18] Což je vám málo vypásat nejlepší pastvu? Proč zbytek pastvy zašlapáváte nohama? Pijete nejčistší vodu; proč tu ostatní nohama kalíte? [19] A moje ovce se mají pást na tom, co jste nohama zašlapali, a pít to, co jste nohama zkallili? [20] Proto o nich praví Panovník Hospodin toto: Hle, já vykonám soud mezi ovci vykrmenou a ovci hubenou, [21] protože odstrkujete bokem a plecemi všechna neduživá zvířata a trkáte je svými rohy, takže jste je rozptýlili mimo stádo. [22] Já zachráním své ovce a nikdo je už nebude loupit. Já vykonám soud mezi ovci a ovci. [23] Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem. [24] Já Hospodin jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich knížetem. Já Hospodin jsem promluvil. [25] Uzavřu s nimi smlouvu pokoje a odstraním ze země dravou zvěř, takže i na poušti budou moci bezpečně sídlit a spát v divočině. [26] Obdařím je i okolí svého pahorku požehnáním a v pravý čas sešlu vydatný déšť; budou to deště požehnání. [27] Polní stromové vydá své ovoce, země vydá svou úrodu a budou na své roli v bezpečí. I poznají, že já jsem Hospodin, až rozlámu břevno jejich jha a vysvobodím je z rukou těch, kteří je zotročují. [28] Už se nestanou loupeží pronárodů a zemská zvěř je nebude požírat, ale budou sídlit v bezpečí a nikdo je nevydělá. [29] Dám jim, aby byli sadbou k slávě mého jména. Nebudou už v zemi hynout hladem, už nebudou snášet hanbu od pronárodů. [30] I poznají, že já Hospodin, jejich Bůh, jsem s nimi a oni, dům izraelský, jsou mým lidem, je výrok Panovníka Hospodina. [31] Budete mými ovce, ovce, které já pasu, vy lidé, a já vám budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 35.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti Seířskému pohoří a prorokuj proti němu. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Seířské pohoří. Napřáhnu na tebe ruku a obrátím tě ve zpusť a úděs budící kraj. [4] Z tvých měst nadělám trosky, staneš se zpusť krajem. I poznáš, že já jsem Hospodin. [5] Chováš odvěké nepřátelství, vydalo jsi syny izraelské napospas meči v čase jejich béd, v čase, kdy svou nepravostí přivodili konec. [6] Proto, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, připravím ti krveprolití a krev tě bude pronásledovat; jelikož jsi nemělo v nenávisti krev, krev tě bude pronásledovat. [7] Seířské pohoří obrátím v úděsně zpusť kraj a vymýtím odtud každého, kdo tudy bude procházet tam či zpět. [8] Jeho hory naplním skolenými; mečem skolení padnou na tvých pahorcích, v tvých údolích a u všech tvých potoků. [9] Obrátím tě ve věčně zpusť kraj, tvá města už nebudou obývána. I poznáte, že já jsem Hospodin. [10] Protože jsi říkalo: 'Oba tyto pronárody a obě země budou moje a obsadíme je, i když je tam Hospodin', [11] proto, jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, budu jednat podle tvého hněvu a tvé závisti, jak jsi jednalo ve své nenávisti vůči nim, a dám se mezi nimi poznat, až tě budu soudit. [12] I poznáš, že já Hospodin jsem slyšel všechna tvá znevažování, která jsi vyřklo proti izraelským horám. říkalo jsi: 'Jsou zpusť, jsou nám vydány za pokrm!' [13] Vyvyšovali jste se nade mne svými ústy a zavalili jste mě svými slovy. Já jsem to slyšel." [14] Toto praví Panovník Hospodin: "Co bylo radostí celé země, bude zpusť; tak s tebou naložím. [15] Jako ses radovalo nad tím, že dědictví domu izraelského bylo zpusť, tak učiním tobě. Budeš zpusť, Seířské pohoří, i celý Edóm se všim všudy. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 36.

[1] "Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj o izraelských horách. Řekni: Izraelské hory, slyšte Hospodinovo slovo! [2] Toto praví Panovník Hospodin: Nepřítel o vás říká: 'Dobře vám tak! I věčná návrší se stanou naším vlastnictvím.' [3] Proto prorokuj a řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Právě za to, že vás pustošili a ze všech stran po vás šlapali, takže jste se staly vlastnictvím ostatních pronárodů, za to, že jste se dostaly do řečí a pomluv lidu, [4] slyšte tedy, izraelské hory, slovo Panovníka Hospodina. Toto praví Panovník Hospodin horám a pahorkům, potokům a údolím, zpusť krajem a opuštěným městům, která se stala loupeží ostatních pronárodů kolem dokola a jsou jim pro smích." [5] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Vskutku, v ohni svého rozhoření jsem mluvil proti ostatním pronárodům, totiž proti celému Edómu, proti těm, kteří si s radostí, z celého srdce a bezostyšně zabrali do vlastnictví moji zemi a uloupili její pastviny. [6] Proto prorokuj o izraelské zemi a řekni horám a pahorkům potokům a údolím: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, mluvím ve svém rozhoření a rozhoření nad tím, že jste musely snášet hanbu od pronárodů. [7] Proto praví Panovník Hospodin toto: Zvedám svou ruku k přísaze: Vskutku, pronárody okolo vás ponese svou hanbu. [8] A vy, izraelské hory, vyženete své větvovy a ponese své plody mému izraelskému lidu; jeho příchod je blízko. [9] Vždyť já jsem s vámi, obrátím se k vám a budete obdělávány a osívány. [10] A rozmnožím na vás lidi, celý izraelský dům se všim všudy, města budou osídlena, a co je v troskách, bude vystavěno. [11] Ano, rozmnožím na vás lidi i dobytek, rozmnoží a rozplodí se, osídlim vás jako za vašich dávných časů. Budu ještě štědrější než ve vašich počátcích. I poznáte, že já jsem Hospodin. [12] Uvedu na vás lidi, Izraele, svůj lid, a ten vás obsadí, stanete se jejich dědictvím a nebudete je už připravovat o děti." [13] Toto praví Panovník Hospodin: "Protože o vás říkají: 'Ty, země, požíráš lidi a svůj vlastní národ připravuješ o děti', [14] nuže, už nebudeš požírat lidi ani nepřivedeš svůj národ k pádu, je výrok Panovníka Hospodina. [15] Nedovolím, aby bylo slyšet, že tě pronárody haní, nebudeš už snášet potupu od kdekakého lidu, nepřivedeš už svůj národ k pádu, je výrok Panovníka Hospodina." [16] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [17] "Lidský synu, když izraelský dům sídlil na své půdě, poskvnil ji svou cestou a svými skutky. Jejich cesta přede mnou byla jako ženská nečistota. [18] Vylil jsem na ně své rozhoření za krev, kterou na zemi prolévali, a za to, že ji poskvnil svými hnusnými modlami. [19] Rozptýlil jsem je mezi pronárody, jsou roztroušeni po zemích, soudil jsem je podle jejich cest a skutků. [20] Ale když přišli mezi pronárody, znesvěcovali mé svaté jméno, kamkoli přišli. říkalo se o nich: 'Je to lid Hospodinův, ale z jeho země museli odejít.' [21] I jala mě lítost pro mé svaté jméno, které oni, izraelský dům, znesvětili mezi pronárody, kamkoli přišli. [22] Řekni proto izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Nečiním to kvůli vám, izraelský dome, nýbrž kvůli svému svatému jménu, které jste znesvěcovali mezi pronárody, kamkoli jste přišli. [23] Opět posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáži před jejich očima svou svatost. [24] Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země. [25] Pokropím vás čistotou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. [26] A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. [27] Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařizeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. [28] Pak budete sídlit v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já vám budu Bohem. [29] Zachráním vás ze všech vašich nečistot, přivolám obilí a rozhojním je a nedopustím na vás hlad. [30] Rozhojním ovoce na stromech i polní úrodu, takže už neponese mezi pronárody potupu kvůli hladu. [31] Až si vzpomenete na své zlé cesty a na své nedobré skutky, budete se sami sobě

ošklivit pro své nepravosti a ohavnosti. [32] Nečiním to kvůli vám, je výrok Panovníka Hospodina, to vám buď známo; styd' a hanbi se za své cesty, dome izraelský!" [33] Toto praví Panovník Hospodin: "V den, kdy vás očistím ode všech vašich nepravostí, osídlim města, a co je v troskách, bude vystavěno. [34] Zpustošená země bude obdělána, nebude už ležet zpustošená před zraky všech, kdo jdou kolem. [35] Potom řeknou: 'Tato zpustošená země je jako zahrada v Edenu: města ležící v troskách, zpustlá a zbořená, jsou nyní opevněna a osídlena.' [36] I poznají pronárody, které zůstanou vůkol, že já Hospodin jsem vystavěl, co bylo zbořeno, a osázel zpustošený kraj; já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal. [37] Toto praví Panovník Hospodin: Opět budu izraelskému domu odpovídat na dotazy a prokážu jim toto: Rozmnožím lidi jako ovce. [38] Bude jich jak ovcí posvěcených k obětem, jak ovcí v Jeruzalémě při slavnostních shromážděních; města obrácená v trosky naplní se lidmi jako ovce. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 37.

[1] Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí, [2] a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché. [3] I otázel se mne: "Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?" Odpověděl jsem: "Panovníku Hospodine, ty to víš." [4] Tu mi řekl: "Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: 'Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo! [5] Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a ožijete. [6] Dám na vás šlachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a oživnete. I poznáte, že já jsem Hospodin.'" [7] Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se hluk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé. [8] Viděl jsem, jak je najednou pokryly šlachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl. [9] Tu mi řekl: "Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!" [10] Když jsem prorokoval, jak mi přikázal, vešel do nich duch a oni ožili. Postavili se na nohy a bylo to převelmi veliké vojsko. [11] Potom mi řekl: "Lidský synu, tyto kosti, to je všechen dům izraelský. Hle, říkají: 'Naše kosti uschly, zanikla naše naděje, jsme ztraceni.' [12] Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. [13] I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. [14] Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův." [15] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [16] "Ty, lidský synu, slyš. Vezmi si jedno dřevo a napiš na ně: 'Judovi a synům izraelským, jeho spojencům.' Pak vezmi druhé dřevo a napiš na ně: 'Josefovi', to je dřevo Efrajimovo a celého domu izraelského, jeho spojenců. [17] Přilož jedno k druhému a budeš je mít za jedno dřevo; budou v tvé ruce jedním celkem. [18] Až se tě synové tvého lidu zeptají: 'Nepovíš nám, co to pro nás znamená?', [19] promluv k nim: toto praví Panovník Hospodin: 'Hle, já vezmu dřevo Josefovo, které je v ruce Efrajimově a izraelských kmenů, jeho spojenců, přidám k němu dřevo Judovo a učiním je dřevem jedním a budou v mé ruce jedno.' [20] Až budou ta dřeva, na která jsi psal, v tvé ruce před jejich očima, [21] promluvíš k nim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů, kamkoli odešli, shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich země. [22] Učiním z nich jediný národ v zemi, na izraelských horách, a jediný král bude králem všech. Nebudou to už dva národy a nebudou už rozdělení na dvě království. [23] Nebudou se už poskvřňovat svými hnusnými a ohyzdnými modlami ani žádnými svými nevěrnostmi. Zachráním je ze všech míst, kde sídlili a ve kterých hřešili, očistím je a budou mým lidem a já jim budu Bohem. [24] David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řádami, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich. [25] Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky. [26] Uzavřu s nimi smlouvu pokoje; bude to věčná smlouva s nimi, dám jim ji a rozmnožím je a v jejich středu zřídím svou svatyni navěky. [27] Můj příbytek bude nad nimi a já jim budu Bohem a oni budou mým lidem. [28] I poznají pronárody, že já Hospodin jsem ten, kdo posvěcuje Izraele, až má svatyně bude navěky v jejich středu."

Ez kapitola 38.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti Gógovi v zemi Magógu, proti velkoknížeti Mešek a Túbalu, a prorokuj proti němu. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Gógu, velkokníže Mešek a Túbalu! [4] Odvedu tě, dám ti do čelistí háky a odvedu tě i celé tvé vojsko, koně i jezdce, všechny dokonale vstrojené, velké shromáždění s pavézami a štíty, všechny, kdo vládnou mečem, [5] Peršany, s nimi Kúšany a Pútejce, všechny se štíty a přilbami, [6] Gómera a všechny jeho voje, Bét-togarmu na nejzazším severu a všechny jeho voje, mnoho národů s tebou. [7] Připrav se, ano, buď připraven ty a všechny tvé sbory, které se kolem tebe shromáždily; budeš jejich strážcem. [8] Před mnohými dny jsi byl určen k tomu, abys na sklonku let vtáhl do země, která se zatím zotaví po meči. Její lid, shromážděný z mnohých národů na hory izraelské, které ustavičně zůstávaly pusté, bude vyveden z národů a všichni budou bezpečně bydlet. [9] Tu přitáhneš a přizeneš se jako bouře, jako oblak přikryješ zemi, ty i všechny tvé voje a mnoho národů s tebou." [10] Toto praví Panovník Hospodin: "V onen den ti vstoupí na srdce různé věci a pojmeš zlý úmysl. [11] Řekneš si: 'Potáhnu do země neopevněných osad, půjdu na ty, kdo sídlí v klidu a bezpečí, na všechny obyvatele, kteří nemají hradby ani závory ani vrata. [12] Poberu kořist a uloupím lup.' Vztáhneš svou ruku na osídlená místa, která byla kdysi v troskách, a na lid shromážděný z pronárodů, který si hledí jen stád a zboží a sídlí na Pupku země. [13] Šeba a Dedán, kupci z Taršíše a všechna jeho líčata ti řeknou: 'Přicházíš, abys pobral kořist? Sebral jsi své sbory, abys uloupil lup? Abys odnesl stříbro a zlato, pobral stáda a zboží, abys ukořistil velikou kořist?' [14] Proto prorokuj, lidský synu, a řekni Gógovi: Toto praví Panovník Hospodin: Což se nedozvíš v onen den, že Izrael, můj lid, sídlí v bezpečí? [15] Vyjdeš ze svého místa, z nejzazšího severu, ty i mnoho národů s tebou, všichni jezdci na koních, velké shromáždění, velké vojsko. [16] Potáhneš na Izraele, můj lid a pokryješ zemi jako mrak. Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mě pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě, Gógu!" [17] Toto praví Panovník Hospodin: "Což to nejsi ty, o kterém jsem mluvil v dávných dobách skrze izraelské proroky, své služebníky, kteří prorokovali v oněch dnech, po léta, že tě na mě přivedu? [18] I stane se v onen den, v den, kdy přijde Góg na izraelskou zemi, je výrok Panovníka Hospodina, že se zvedne mé rozhořčení v hněvu [19] a promluví m ve svém rozhorlení, v ohni své prchlivosti: Jistojistě přijde v onen den na izraelskou zemi veliké zemětřesení [20] a budou se přede mnou třást mořské ryby i nebeské ptactvo, polní zvíř a všichni plazí, kteří se plazí po zemi, i každý člověk, který je na tvé zemi. Hory se zboří, knal srázy se zřítí a každá hradba se skácí na zem. [21] Zavolám proti němu meč na všechny své hory, je výrok Panovníka Hospodina, meč jednoho se obrátí proti druhému. [22] Vykonám nad ním soud morem a krví; spustím příval deště a kroupy jako kameny, oheň a síru na něho a na všechny jeho voje a na množství národů, které jsou s ním. [23] Ukážu svou velikost a svatost a dám se poznat před očima mnohých pronárodů. I poznají, že já jsem Hospodin."

Ez kapitola 39.

[1] Ty, lidský synu, slyš. Prorokuj proti Gógovi a řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Chystám se na tebe, Gógu, velkokníže Mešek a Túbalu. [2] Obrátím tě, povedu a odvedu tě z nejzazšího severu a přivedu tě na izraelské hory. [3] Ale z levé ruky ti vyrazím luk a z pravé ruky ti vytrhnu šípy. [4] Na izraelských horách padneš ty, všechny tvé voje i národy, které jsou s tebou. Vydám tě za pokrm dravému ptactvu, kdekerému okřídlení i polní zvíři. [5] Padneš na poli. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina. [6] Pošlu také oheň na zemi Magóg a na sebejisté obyvatele ostrovů. I poznají, že já jsem Hospodin. [7] Uprostřed svého izraelského lidu dám poznat své svaté jméno a už nedopustím, aby mé svaté jméno bylo nesvěcováno. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, Svátý v Izraeli. [8] Hle, co mělo přijít, nastalo, je výrok Panovníka Hospodina, to je ten den, o němž jsem mluvil. [9] Obyvatelé izraelských měst vyjdou a zapálí zbroj, štít i pavězu, luk i šípy, oštěp a kopí, a spálí je. Budou z nich rozdělovat oheň po sedm let. [10] Nebudou nosit dříví z pole ani je rubat v lesích, protože budou rozdělovat oheň ze zbroje. Vezmou kořist těm, kdo ji vzali jim, a oloupí ty, kdo olupovali je, je výrok Panovníka Hospodina." [11] "Onoho dne se stane, že určím Gógovi místo pro hrob v Izraeli tam v Údolí nájezdníků na východ od moře. To uzavře nájezdníkům cestu. Tam pohřbí Góga i všechen jeho hlučící dav a nazvou je Údolí Gógova hlučícího davu. [12] Po sedm měsíců je bude dům izraelský pohřbívat, aby očistil zemi. [13] Bude je pohřbívat všechen lid země a získají si tím jméno. V ten den budu oslaven, je výrok Panovníka Hospodina. [14] Mužové k tomu oddělení budou neustále procházet zemí a pohřbívat nájezdníky zbylé na tváři země, aby ji očistili; po sedm měsíců ji budou prohledávat. [15] Budou procházet zemí křížem krážem. Kdo uvidí lidskou kost, postaví vedle ní znamení, než ji hrobaři pohřbí v Údolí Gógova hlučícího davu. [16] Také jedno město bude mít jméno Hamóna (to je Hlučení). Tak očistí zemi." [17] "Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin: Řekni ptactvu, každému okřídlení a veškeré polní zvíři: Shromážděte se a přijďte, seberte se ze všech stran k mému obětnímu hodu, který vám připravuji, k velikému obětnímu hodu na izraelských horách. Budete jíst maso a pít krev. [18] Budete jíst maso bohatýrů a pít krev knížat země. Ti všichni budou místo beranů, jehňat, kozlů, býčků a vykrmeného bášanského dobytka. [19] Dostatečně se najíte tuku a až do opojení se napijete krve z mého obětního hodu, který jsem vám připravil. [20] Nasytíte se u mého stolu koni a jezdci, bohatýři a všemi bojovníky, je výrok Panovníka Hospodina. [21] Dám poznat svou slávu mezi pronárody. Všechny pronárody spatří můj soud, který vykonám, a mou ruku, kterou na ně vložím. [22] I pozná dům izraelský, že já Hospodin jsem jejich Bůh od onoho dne i potom. [23] I poznají pronárody, že dům izraelský byl přesídlen pro svou nepravost. Protože se mi zpronevěřili, skryl jsem před nimi svou tvář a vydal je do rukou jejich nepřátel, takže všichni padli mečem. [24] Jednal jsem s nimi podle jejich nečistoty a nevěrnosti. Skryl jsem před nimi svou tvář." [25] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Nyní změním Jákobův úděl a smiluji se nad celým domem izraelským. Budu horlit pro své svaté jméno. [26] Odpykali si svou hanbu a všechnu svou zpronevěru, které se vůči mně dopustili; budou bezpečně bydlet ve své zemi a nikdo je nevydělší. [27] Ukážu na nich svou svatost před očima mnohých pronárodů tím, že je přivedu zpět z národů a shromáždím ze zemí jejich nepřátel. [28] I poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, který je přesídlil mezi pronárody. Já je shromáždím do jejich země. A neponechám tam už nikoho z nich. [29] Svou tvář už před nimi nebudu skrývat, neboť jsem vylil na dům izraelský svého ducha, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 40.

[1] Desátého dne toho měsíce na začátku roku, dvacátého pátého roku našeho přesídlení a čtrnáctého roku po dobytí města, právě toho dne spočinula na mně ruka Hospodinova a uvedl mě tam. [2] Uvedl mě ve vidění Božím do izraelské země a postavil mě na velmi vysokou horu, na které bylo z jižní strany zbudováno cosi jako město. [3] Uvedl mě tam, a hle, byl tam muž, který vypadal, jako by byl z bronzu. Stál v bráně, v ruce měl lněnou šňůru a prut k měření. [4] "Lidský synu", oslovil mě ten muž, "pozorně se dívej a napjatě poslouchej a vezmi si k srdci všechno, co ti ukážu; kvůli tomu, co ti bude ukázáno, byl jsi sem přiveden. Oznam domu izraelskému všechno, co uvidíš." [5] A hle, zvenčí kolem dokola domu Božího byla hradba. Délka prutu k měření, který měl muž v ruce, byla šest loket; každý z nich byl o dlaň delší. Změřil šířku stavby; byla jeden prut a výška také jeden prut. [6] Pak vstoupil do brány, která směřovala na východ. Vystoupil po schodišti a změřil práh brány; byl jeden prut široký. Práh byl široký jeden prut. [7] Postranní místnosti v bráně byly jeden prut dlouhé a jeden prut široké. Prostor mezi místnostmi měřil pět loket. Práh dvorany v bráně směrem k domu měřil jeden prut. [8] Změřil i dvoranu brány směrem k domu; měřila jeden prut. [9] Pak změřil dvoranu brány s pilíři; měřila osm loket. Její pilíře měřily dva lokte. Dvoranu brány měřil směrem k domu. [10] Brána směřující na východ měla po obou stranách tři postranní místnosti. Rozměry těch tří místností byly stejné a rozměry pilířů po obou stranách byly také stejné. [11] Dále změřil vchod do brány; byl deset loket široký. Brána byla dlouhá třináct loket. [12] Ohraničující zídka před postranními místnostmi z jedné i z druhé strany byla vysoká jeden loket. Každá místnost měřila šestkrát šest loket. [13] Pak změřil bránu od jednoho kraje střechy nad místností k druhému kraji střechy; byla široká dvacet pět loket, od vchodu ke vchodu. [14] Byly tam pilíře, šedesát loket. U pilíře začínalo nádvoří a prostíralo se kolem dokola brány. [15] A od průčelí vstupu do brány až k průčelí dvorany brány z vnitřní strany bylo padesát loket. [16] Kolem dokola brány byla okna zužující se dovnitř místností měly pilíři. Tak tomu bylo i u dvoran; kolem dokola byla okna dovnitř a na pilířích byly palmy. [17] Uvedl mě pak na vnější nádvoří. Tam byly kolem dokola vydlážděného nádvoří komory; bylo jich na tom dlážděném nádvoří třicet. [18] Dlažba byla položena až ke stěně všech bran po celé jejich délce; byla to nižší dlažba. [19] Potom změřil nádvoří; od průčelí dolní brány až k okrajům vnitřního nádvoří bylo zvenčí široké sto loket na východ i na sever. [20] Změřil také délku i šířku brány směřující na sever; vedla do vnějšího nádvoří. [21] Na každé straně měla tři postranní místnosti, pilíře a dvoranu. Měřila jako brána první; byla dlouhá padesát loket a dvacet pět loket široká. [22] Její okna, dvorana i palmy byly stejných rozměrů jako u brány směřující na východ. Vystupovalo se k ní po sedmi schodech. Dvorana byla z vnitřní strany. [23] Brána do vnitřního nádvoří byla proti vnější bráně na severu i na východě. Od jedné brány k druhé naměřil sto loket. [24] Pak mě zavedl k jihu. Tam byla brána směřující na jih. Změřil také její pilíře a dvoranu; měřily jako předchozí. [25] Kolem dokola brány i dvorany byla okna jako okna bran předchozích. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká. [26] Vedlo k ní sedm schodů. Dvorana byla z vnitřní strany. Také na jejích pilířích byly palmy, na každé straně jedna. [27] Podobně u jižní brány vedoucí do vnitřního nádvoří. Od vnější brány k vnitřní bráně na jižní straně naměřil také sto loket. [28] Pak mě zavedl do jižní brány k vnitřnímu nádvoří. Změřil jižní bránu; měřila stejně jako předchozí. [29] Také její postranní místnosti, pilíře i dvoranu měřily stejně jako předchozí. Kolem dokola brány i dvorany byla okna. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká. [30] Kolem dokola byly dvoranu dvacet pět loket dlouhé a pět loket široké. [31] Dvorana brány směřovala k vnějšímu nádvoří. Na jejích pilířích byla palmy a vedlo k ní osm schodů. [32] Pak mě zavedl k východní straně vnitřního nádvoří a změřil bránu; měřila stejně jako předchozí. [33] I její místnosti, pilíře i dvoranu měřily stejně jako předchozí. Kolem dokola brány i dvoranu byla okna. Brána byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká. [34] Její dvoranu směřovala k vnějšímu nádvoří. Na pilířích byly palmy, na každé straně jedna. Vedlo k ní osm schodů. [35] Pak mě zavedl k severní bráně. Naměřil stejně jako u předchozích, když změřil ji, [36] její místnosti, pilíře i dvoranu i okna dolem dokola. Byla padesát loket dlouhá a dvacet pět loket široká. [37] Její dvoranu směřovala k vnějšímu nádvoří.

Na pilířích byly po obou stranách palmy. Vedlo k ní osm schodů. [38] Při pilířích každé brány byla komora s vchodem; tam se oplachovala zápalná oběť. [39] A v dvoraně brány byly na obou stranách dva stoly; na nich se porážela zvířata k oběti zápalné, k oběti za hřích a k oběti za vinu. [40] Zvenku při boční stěně severní brány, tam, kde se vystupuje ke vchodu, byly dva stoly a při protější boční stěně v dvorany té brány byly také dva stoly. [41] Z obou stran u boční stěny stály čtyři stoly, dohromady osm stolů, na kterých se porážejí zvířata. [42] Čtyři stoly k oběti zápalné byly z tesaných kamenů; každý byl jeden a půl lokte dlouhý, jeden a půl lokte široký a jeden loket vysoký. Na ně se kladlo nářadí k porážení zvířat pro oběť zápalnou a obětní hod. [43] Uvnitř kolem dokola byly upevněny dvojité závěsné háky, na jednu dlaň. Na stoly se kladlo také maso obětního daru. [44] Na vnější straně vnitřní brány byly komory zpěváků na vnitřním nádvoří; jedna při straně brány severní s průčelím k jihu, druhá při straně brány jižní s průčelím na sever. [45] I řekl mi: "Ta komora s průčelím k jihu je určena kněžím, kteří drží stráž u domu, [46] a komora s průčelím na sever je určena kněžím, kteří drží stráž u oltáře. Jsou to Sádokovci, jediní z Léviůvců, kteří se smějí přiblížit k Hospodinu, aby mu přisluhovali." [47] Potom změřil nádvoří; bylo sto loket dlouhé a sto loket široké, tvořilo čtverec. Před domem stál oltář. [48] Přivedl mě k chrámové předsíni a změřil pilíře předsíně z jedné i z druhé strany; měřily pět loket. Brána byla široká tři lokte z jedné i z druhé strany. [49] Předsíň byla dvacet loket dlouhá a jedenáct loket široká a vystupovalo se k ní po schodech. Vedle pilířů stály sloupy, z každé strany jeden.

Ez kapitola 41.

[1] Přivedl mě k chrámu a změřil pilíře; byly široké šest loket z obou stran jako šířka stanu. [2] Vchod byl široký deset loket a stěny po obou stranách vchodu po pěti loktech. Dále změřil délku chrámu, činila čtyřicet loket a šířka dvacet loket. [3] Vstoupil dovnitř a změřil pilíř v vchodu; měřil dva lokte a průchod šest loket, šířka stěny vchodu sedm loket. [4] V přední části chrámu naměřil dvacet loket délky a dvacet loket šířky. A řekl mi: "To je velesvatyně." [5] Změřil stěny domu, měřily šest loket. Ochoz domu byl široký čtyři lokte. [6] Ochozy byly tři nad sebou po třiceti komůrkách. Pro ochozy byly po celém obvodu domu ve zdi výstupky pro nosníky, takže nosníky nezasahovaly do stěny domu. [7] Stěna se rozšiřovala k jednotlivým ochozům stupeň za stupněm kolem dokola. Protože obklopovala stupňovitě dům po celém jeho obvodu, rozšiřoval se stupňovitě i dům. Ze spodního ochozu se vystupovalo k hornímu i prostřednímu. [8] Po celém obvodu domu jsem viděl vyvýšenou plošinu. Základy ochozů měřily celý prut, to je šest dlouhých loket. [9] Stěna z venkovní strany ochozu byla pět loket široká. Volný prostor mezi ochozy u domu [10] a mezi komorami byl široký dvacet loket po celém obvodu domu. [11] Z ochozu byl vchod do volného prostoru, jeden severním směrem a druhý jižním. Volný prostor zabíral po celém obvodu místo široké pět loket. [12] Budova, která stála u západního okraje odděleného prostoru, byla sedmdesát loket široká. Stěna budovy byla po celém obvodu široká pět loket, délka budovy byla devadesát loket. [13] Změřil dům; byl sto loket dlouhý. Oddělený prostor, budova a její stěny byly dlouhé také sto loket. [14] Dům i s odděleným prostorem na východ byl sto loket široký. [15] Změřil budovu i s pavlačemi na obou stranách při zadním okraji odděleného prostoru; byla dlouhá sto loket. Vnitřek chrámu i předsíně vedoucí na nádvoří, [16] prahy i zúžená okna a pavlače byly ze tří stran naproti prahu obloženy dřevem kolem dokola. Obloženy byly stěny od země až k oknům, i okna byla pokryta. [17] Obložení sahalo až nad vchod uvnitř i zevně domu. Na každé stěně souměrně po celém vnějším obvodu [18] byli vyřezáni cherubové a palmy. Mezi dvěma cheruby byla vždy palma. Každý cherub měl dvě tváře: [19] Tvář lidská směřovala k palmě na jedné straně a tvář lví k palmě na druhé straně. Tak to bylo kolem celého domu. [20] Cherubové i palmy byli vyřezáni i na stěně chrámu od země až nad vchod. [21] Chrám měl čtverhranné věřeje. Před svatyní bylo vidět [22] dřevěný oltář tři lokte vysoký a dva lokte dlouhý, hranatý. Stěny po celé jeho délce byly dřevěné. Promluvil ke mně: "Toto je stůl, který je před Hospodinem." [23] Dvoje dveře vedly do chrámu i do svatyně. [24] Dveře měly dvě křídla a obě křídla byla otočná. První i další dveře měly po dvou křídlech. [25] Na dveřích chrámu byla řezba cherubů a palem stejných jako na stěnách. Zvenčí před předsíní bylo dřevěné přístřeší. [26] Zúžená okna a palmy byly na stěnách předsíně na obou stranách i na ochozech domu a na přístřeších.

Ez kapitola 42.

[1] Pak mě vedl severní cestou směrem k vnějšímu nádvoří a přivedl mě ke komorám, které byly na sever od odděleného prostoru při budově. [2] Komory byly v délce sto loket s vchodem od severu a v šířce padesáti loket. [3] V délce dvaceti loket při vnitřním nádvoří, proti dlažbě vnějšího nádvoří, byly pavlače ve třech řadách nad sebou. [4] Přístup ke komorám byl široký deset loket. Dovnitř vedl chodník jeden loket široký. Vchody ke komorám byly na severu. [5] Vrchní komory při budově byly užší než spodní a prostřední, protože pavlače zabíraly část místa. [6] Byly postaveny ve třech poschodích bez podpěrných sloupů, jaké byly na nádvořích. Proto se stavba stupňovitě zužovala ze zdola od země, od spodních komor přes prostřední. [7] Venkovní zídka dlouhá padesát loket, souběžná s komorami, směřovala k vnějšímu nádvoří. Byla při přední straně komor. [8] Komory obrácené k vnějšímu nádvoří byly dlouhé padesát loket, zatímco obrácené k chrámu byly dlouhé sto loket. [9] Do spodní části komor vedl vchod z východní strany, kterým se do nich vcházelo z vnějšího nádvoří. [10] Při zdi nádvoří, při odděleném prostoru směrem k východu, a při budově byly další komory. [11] Před nimi byl chodník. Komory vypadaly stejně jako na severní straně; byly stejně dlouhé i široké, i se všemi jejich východy a vnitřním zařízením. [12] Jako vchody ke komorám na jižní straně byl stejný hlavní vstup na začátku chodníku, chodníku vedoucího podél ochranné zdi od východu. Tudy se přicházelo. [13] I řekl mi: "Komory na severní i jižní straně, které jsou při odděleném prostoru, jsou komory svaté; tam smějí jíst velesvaté dary jen kněží, kteří přistupují k Hospodinu. Tam také ukládají velesvaté dary k oběti přídavné, k oběti za hřích a k oběti za vinu, neboť je to svaté místo. [14] Kněží, kteří tam vstoupí, než vyjdou ze svatého prostoru do vnějšího nádvoří, odloží tam svá roucha, v nichž konali službu, protože jsou svatá. Oblečou se do jiných rouch a teprve pak mohou vstoupit do prostoru určeného pro lid." [15] Když dokončil měření uvnitř domu, vedl mě cestou k bráně s průčelím k východu a změřil celou stavbu kolem dokola. [16] Prutem k měření změřil východní stranu; měřila celkem pět set prutů, měřeno prutem k měření. [17] Pak změřil prutem k měření severní stranu; měřila celkem pět set prutů. [18] Také jižní stranu změřil prutem k měření; měřila pět set prutů. [19] Potom se obrátil k západní straně; naměřil prutem k měření pět set prutů. [20] Celou stavbu změřil ze čtyř stran. Obklopovala ji hradba; ta byla dlouhá pět set a široká také pět set prutů. Měla oddělovat svaté od nesvatého.

Ez kapitola 43.

[1] Pak mě zavedl k bráně směřující na východ, [2] a hle, od východu přicházela sláva Boha Izraele. Zvuk jeho příchodu byl jako zvuk mnohých vod a země zářila jeho slávou. [3] Vidění, které jsem nyní uviděl, se podobalo vidění, které jsem viděl, když přišel zničit město, a také tomu vidění, které

jsem viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář. [4] Hospodinova sláva vstoupila do domu branou s průčelím na východ. [5] Duch mě zvedl a uvedl mě do vnitřního nádvoří. A hle, Hospodinova sláva naplnila dům. [6] Uslýšel jsem, jak ke mně někdo mluví z domu, zatímco muž stál vedle mne. [7] Řekl mi: "Lidský synu, viděl jsi místo, kde je můj trůn, místo, kde je podnož mých nohou. Tam chci přebývat uprostřed synů Izraele. Ani dům izraelský ani jeho králové už neposkvrní mé svaté jméno svým smilstvem a mrtvými těly svých králů ani svými posvátnými návršími. [8] Položili svůj práh vedle mého prahu a své veřeje vedle mých veřejí, takže mezi mnou a jimi zůstala pouze stěna. Mé svaté jméno poskvrnili svými ohavnostmi, jichž se dopouštěli, takže jsem je ve svém hněvu pozřel. [9] Nyní však vzdálí daleko ode mne své smilstvo i mrtvá těla svých králů a já budu navěky bydlet uprostřed nich." [10] "Ty, lidský synu, slyš. Pověz izraelskému domu o tomto domě, aby se hanbili za své nepravosti. Ať vezmou míru podle tohoto vzoru. [11] Budou-li se opravdu hanbit za všechno, čeho se dopouštěli, pak je seznam s uspořádáním domu a s jeho zařízením, s předpisy, jak vycházet a vcházet, s celým jeho uspořádáním i se všemi nařizeními, s celým jeho uspořádáním i se všemi jeho zákony. To vše napiš před jejich očima, aby dbali na celé jeho uspořádání a všechna jeho nařizení a plnili je. [12] Toto je zákon o domě: Celé jeho území kolem dokola na vrcholu hory je velesvaté. Hle, takový je zákon o domě." [13] Toto jsou míry oltáře v loktech o dlaň delších. Podstavec je jeden loket vysoký a šířka jeho okraje měří také loket. Okraj je ohraničen obrubou jednu dlaň širokou. A toto je výška oltáře: [14] Na podstavci položeném na zemi je spodní stupeň vysoký dva lokte. Šířka okraje je jeden loket. Na tomto nízkém stupni je stupeň vysoký čtyři lokte; šířka okraje je jeden loket. [15] Ohniště na oltáři je vysoké čtyři lokte. Od ohniště vzhůru jsou čtyři rohy. [16] Ohniště je dlouhé dvanáct loket a široké také dvanáct loket; čtyři jeho strany tvoří čtverec. [17] Stupeň je na všech čtyřech stranách dlouhý čtrnáct loket a široký také čtrnáct loket. Ohraničení kolem něho je v šíři půl lokte. Podstavec ze všech stran je na loket vysoký; vystupuje se k němu od východu. [18] I řekl mi: "Lidský synu, toto praví Panovník Hospodin: Toto jsou nařizení o oltáři pro den, kdy bude zhotoven. Bude na něm zapálena oběť zápalná a bude kropen krví; [19] lévijským kněžím, kteří jsou potomky Sádokovými a přistupují ke mně, aby mi přisluhovali, dáš mladého býčka k oběti za hřích, je výrok Panovníka Hospodina. [20] Pak vezmeš trochu jeho krve; tou potřeš čtyři rohy oltáře, čtyři úhly stupně a jeho ohraničení kolem. Tak jej očistiš od hříchu a vykonáš za něj smírčí obřady. [21] Potom vezmeš býčka k oběti za hřích a spálíš ho na ustanoveném místě domu mimo svatyni. [22] Druhého dne přivedeš kozla bez vady k oběti za hřích. I očistiš oltář od hříchu tak, jako jej očistili oběti býčka. [23] Když ukončíš očišťování od hříchu, přivedeš mladého býčka bez vady a z bravu berana bez vady. [24] Přivedeš je před Hospodina. Kněží je posypou solí a spálí je jako zápalnou oběť pro Hospodina. [25] Po sedm dní denně budeš obětovat kozla jako oběť za hřích; dále budou obětovat mladého býčka a berana z bravu, vše bez vady. [26] Po sedm dní budou vykonávat za oltář smírčí obřady; očistí a vysvětlí jej. [27] Až skončí tyto dny, osmého dne a dále budou kněží přinášet na oltáři vaše oběti zápalné i vaše oběti pokojné a já ve vás naleznu zalíbení, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 44.

[1] Pak mě odvedl cestou k vnější bráně do svatyně, obrácené k východu. Byla zavřená. [2] Hospodin mi řekl: "Tato brána zůstane zavřená; nebude otvírána a nikdo jí nebude vstupovat, neboť skrze ni vstoupil Hospodin, Bůh Izraele. Proto zůstane uzavřena. [3] Jen kníže, protože je knížetem, bude v ní sedat, aby jedl před Hospodinem chléb. Bude vcházet dvoranou brány a touž cestou vyjde." [4] Pak mě uvedl severní branou před dům; díval jsem se, a hle, dům naplnila Hospodinova sláva. I padl jsem na tvář. [5] Hospodin mi řekl: "Lidský synu, vezmi si k srdci, pozorně hled' a napjatě poslouvej všechno, co ti řeknu o všech nařizeních týkajících se Hospodinova domu, o všech zákonných ustanoveních. Vezmi si vše k srdci, jak se má do domu vcházet a ze svatyně vycházet." [6] "A řekni vzpurnému domu izraelskému: Toto praví Panovník Hospodin: Dost už vašich ohavností, dome izraelský! [7] Přiváděli jste do mé svatyně cizince neobřezaného srdce a neobřezaného těla, aby byli v mé svatyni, a tak znesvěcovali můj dům. Jako pokrm jste mi přinášeli tuk a krev, ale všemi svými ohavnostmi jste porušovali mou smlouvu. [8] Nedrželi jste stráž nad mými svatými věcmi, stavěli jste na stráž při mé svatyni koho se vám zachtělo. [9] Toto praví Panovník Hospodin: Žádný cizinec neobřezaného srdce a neobřezaného těla nevstoupí do mé svatyně ze všech cizinců, kteří žijí uprostřed synů Izraele. [10] Pokud jde o lévíjce, kteří se ode mne vzdálili, když Izrael bloudil, kteří zbloudili pryč ode mne za svými hnusnými modlami, ti ponесou svoji nepravost. [11] Budou v mé svatyni jen přisluhovat dozorem při branách domu, budou přisluhovat v domě, budou pro lid porážet zvířata k zápalné oběti a k obětnímu hodu, budou stát před lidem, aby mu přisluhovali. [12] Protože přisluhovali před jeho hnusnými modlami a jejich nepravost byla izraelskému domu k pádu, proto jsem pozvedl proti nim ruku k přísaze, je výrok Panovníka Hospodina. Ponesou svoji nepravost. [13] Nepřistoupí ke mně, aby mi konali kněžskou službu; nepřistoupí k mým svatým darům, natož k velesvatým a ponесou hanbu za ohavnosti, jichž se dopouštěli. [14] Ustanovil jsem je, aby drželi stráž při domě a konali veškerou službu při všem, co se v něm koná. [15] Avšak lévijské kněží Sádokovci, kteří drželi stráž při mé svatyni, když Izraelci zbloudili ode mne pryč, ti se budou ke mně přibližovat, aby mi přisluhovali, a budou přede mnou stávat, aby mi přinášeli tuk a krev, je výrok Panovníka Hospodina. [16] Ti vstoupí do mé svatyně a ti se přiblíží k mému stolu, budou mi přisluhovat a držet stráž. [17] Kdykoli vstoupí do bran vnitřního nádvoří, oblečou se do lněného roucha. Nevezmou na sebe nic vlněného, pokud budou přisluhovat v branách vnitřního nádvoří a v domě. [18] Na hlavě budou mít lněné turbany, kolem beder lněné spodky, ale neopášou se tak, aby se potili. [19] Když budou vycházet do vnějšího nádvoří k lidu, svléknou si roucho, v němž přisluhovali, uloží je do svatých komor a obléknou si jiné roucho, aby svým rouchy neposvěcovali lid." [20] "Kněží si nevyholí hlavu ani nenechají vlát vlasy, ale řádně si vlasy přistříhnou. [21] Žádný kněz nebude pít víno, má-li vstoupit do vnitřního nádvoří. [22] Neození se s vdovou nebo se zapuzenou ženou, ale s pannou z potomstva izraelského domu. Vdovu po knězi si však mohou vzít. [23] A budou učit můj lid rozdíl mezi svatým a nesvatým, budou je seznamovat s rozdílem mezi nečistým a čistým. [24] Dojde-li ke sporu, oni povstanou, aby soudili, a rozsoudí jej podle mých řádů. Budou dbát na mé zákony i na má nařizení o všech mých slavnostních shromážděních a světit mé dny odpočinku. [25] Nikdo z nich nepřistoupí k mrtvému člověku, aby se neposkvrnil, leč by to byl otec nebo matka, syn nebo dcera, bratr nebo neprovdaná sestra; při těch se nemusí vyhýbat poskvrnění. [26] A po svém očištění si připočte ještě sedm dní. [27] V den, kdy opět vstoupí do svatyně, do vnitřního nádvoří, aby přisluhoval ve svatyni, přinese svou oběť za hřích, je výrok Panovníka Hospodina. [28] A toto budou mít za dědictví: jejich dědictvím budu já. Nedáte jim v Izraeli žádné trvalé vlastnictví, jejich trvalým vlastnictvím budu já. [29] Budou jist obětní dary, oběť za hřích i za vinu, bude jim patřit všechno postižené klatbou v Izraeli. [30] Prvotiny všech raných plodů a všech obětí pozdvihování, ze všech vašich obětí pozdvihování, budou náležet kněžím, i prvotiny obilní tluče dáte knězi, aby spočinulo na vašem domě požehnání. [31] Kněží nebudou jíst nic, co uhynulo nebo bylo rozsápáno, ať je to pták nebo dobytče."

Ez kapitola 45.

[1] "Až si přidělíte losem do dědictví zemi, odevzdáte jako oběť pozdvihování Hospodinu svatý díl země pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký; ten bude po celém svém území svatý v celém obvodu. [2] A z toho případně pro svatyni čtverec pět set loket na pět set loket a k tomu padesát

loket pastvin okolo. [3] Z celé výměry tedy odměříš díl pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký. V něm bude svaté místo, velesvatyně. [4] Bude to svatý díl země. Bude patřit kněžím přísluhujícím ve svatyni, totiž těm, kteří přistupují k Hospodinově službě. Tam budou mít místo pro domy a svaté místo pro svatyni. [5] Díl pětadvacet tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký budou mít lévíjci přísluhující při domě. Případně jim jako trvalé vlastnictví dvacet komor. [6] Jako trvalé vlastnictví města určíte díl pět tisíc loket široký a pětadvacet tisíc loket dlouhý, souběžně s dílem odděleným jako svatá oběť pozdvihování. To bude patřit celému domu izraelskému. [7] Knížeti bude patřit díl po obou stranách oběti pozdvihování a trvalého vlastnictví města, a to podél svaté oběti pozdvihování a podél trvalého vlastnictví města, na západní straně část západní a na východní straně část východní. Délka těch souběžných dílů bude stejná jak při západním, tak při východním pomezí. [8] To územní v Izraeli případně knížeti do trvalého vlastnictví. A má knížata už nebudou můj lid utiskovat, ale dají ostatní zemi domu izraelskému podle jeho kmenů." [9] Toto praví Panovník Hospodin: "Příliš mnoho si osobujete, knížata izraelská. Zanechte násillí a útisku, jednejte podle práva a spravedlnosti, přestaňte můj lid vyhánět z jeho vlastnictví, je výrok Panovníka Hospodina. [10] Budete mít spravedlivé váhy, spravedlivou éfu, spravedlivý bat. [11] Éfa i bat ať mají stejnou míru, takže bat bude mít obsah desetiny chómeru, rovněž tak éfa. Obsah éfy se bude vyměřovat podle chómeru. [12] A šekel bude mít dvacet zrn. Dvacet šekelů a pětadvacet šekelů a patnáct šekelů budete mít na jednu hřivnu." [13] "Toto je oběť pozdvihování, kterou budete odevzdávat: šestinu éfy z chómeru pšenice a šestinu éfy z chómeru ječmene. [14] Stanovená míra pro olej je bat: desetina batu z kóru, jenž má deset batů, či z chómeru, neboť deset batů je jeden chómer. [15] Dále ze zavlažované oblasti izraelské přinesete jako obětní dar a oběť zápalnou a oběti pokojné jeden kus bravu ze dvou set kusů. Bude to smírčí oběť za vás, je výrok Panovníka Hospodina. [16] Všechn lid země bude odvádět tuto oběť pozdvihování knížeti v Izraeli. [17] Kníže je povinen přinášet oběti zápalné, oběť přídavnou i úlitbu o svátcích, o novoluních i o dnech odpočinku, o všech slavnostních shromážděních domu izraelského. On připraví oběť za hřích i oběť přídavnou, oběť zápalnou i oběti pokojné jako smírčí oběť za dům izraelský." [18] Toto praví Panovník Hospodin: "První den prvního měsíce vezmeš mladého býčka bez vady a očistíš svatyni od hřichu. [19] Kněz vezme trochu krve z oběti za hřích a potře veřeje domu i čtyři úhly stupně na oltáři i veřeje brány vnitřního nádvoří. [20] Právě tak učiníš sedmého dne toho měsíce za každého, kdo zhrěšil neúmyslně a z nevědomosti; budete konat smírčí obřady za dům. [21] Čtrnáctého dne prvního měsíce budete mít hod beránka a po sedm dní slavnosti se budou jíst nekvašené chleby. [22] Toho dne připraví kníže býčka jako oběť za hřích svůj i všeho lidu země. [23] V sedmi dnech té slavnosti připraví k zápalné oběti Hospodinu sedm býčků a sedm beranů bez vady, každý den po sedm dní, a kozla jako oběť za hřích každý den. [24] A jako přídavnou oběť připraví éfu mouky na býčka a éfu na berana a na každou éfu hín oleje. [25] Patnáctého dne sedmého měsíce při slavnosti připraví totéž jako v oněch sedmi dnech, jak oběť za hřích, tak oběť zápalnou i přídavnou a olej."

Ez kapitola 46.

[1] Toto praví Panovník Hospodin: "Brána vnitřního nádvoří, obrácená k východu, zůstane zavřená po šest pracovních dní, ale v den odpočinku a v den novoluní bude otevřená. [2] Kníže vstoupí zvenci dvoranou brány a postaví se u veřejí brány. Kněží připraví jeho zápalnou oběť a jeho oběti pokojné a on se bude klanět na prahu brány. Pak z ní vyjde a brána se nezavře až do večera. [3] Také lid země se bude u vchodu do té brány klanět před Hospodinem ve dnech odpočinku a o novoluních. [4] Zápalnou obětí, kterou kníže přinese Hospodinu v den odpočinku, bude šest beránků bez vady a beran bez vady. [5] A přídavnou obětí bude éfa mouky na berana; a k beránkům, co může dát jako přídavnou oběť; a hín oleje na éfu. [6] V den novoluní připraví mladého býčka bez vady a šest beránků a berana; i ti budou bez vady. [7] Připraví také jako přídavnou oběť éfu mouky na býčka, éfu na berana a k beránkům podle svých možností; a hín oleje na éfu. [8] Když bude kníže vstupovat, projde dvoranou brány a stejnou cestou vyjde. [9] Ale když bude vstupovat lid země k slavnostním shromážděním před Hospodina, ten, kdo bude vstupovat severní branou, aby se klaněl, vyjde branou jižní, a kdo bude vstupovat branou jižní, bude vycházet branou severní. Nevrátí se branou, kterou vstoupil, ale vyjde branou protější. [10] Kníže vejde uprostřed vstupujících a s vycházejícími vyjde. [11] O svátcích a slavnostních shromážděních bude přídavnou obětí éfa mouky na býčka, éfa na berana a k beránkům, co může dát; a hín oleje na éfu. [12] Připraví-li kníže Hospodinu dobrovolnou oběť zápalnou nebo dobrovolné oběti pokojné, ať je mu otevřena brána obrácená k východu. Jako svou oběť zápalnou a své oběti pokojné připraví totéž, co připravil v den odpočinku. Potom vyjde a po jeho odchodu bude brána uzavřena. [13] Denně připravíš jako zápalnou oběť Hospodinu ročního beránka bez vady; připravíš jej každého jitra. [14] A k němu jako přídavnou oběť připravíš každého jitra šestinu éfy mouky a třetinu hínu oleje k pokropení bílé mouky. Je to každodenní přídavná oběť Hospodinu podle provždy platných nařízení. [15] Každého jitra připraví beránka a oběť přídavnou i olej. To je každodenní oběť zápalná." [16] Toto praví Panovník Hospodin: "Jestliže dá kníže dar některému ze svých synů, bude to jeho synům náležet jako dědičný podíl. Bude to tedy jejich trvalé vlastnictví. [17] Když však dá dar z dědičného podílu některému ze svých služebníků, zůstane mu to do léta osvobození a pak se vrátí knížeti. Jeho dědičný podíl náleží výhradně jeho synům. [18] Kníže nevezme nic z dědičného podílu lidu, nebude je vytlačovat z jejich trvalého vlastnictví. Svým synům dá dědičný podíl z vlastního trvalého vlastnictví, aby nikdo z mého lidu nemusel ze svého trvalého vlastnictví pryč." [19] I vedl mě vchodem v postranní části brány do svatých komor pro kněze, které jsou obráceny k severu, a hle, bylo tam místo v odlehleém koutě na západ. [20] Řekl mi: "Toto je místo, kde kněží vaří maso oběti za vinu a oběti za hřích, kde pečou chleby z oběti přídavné; nesmějí to vynášet do vnějšího nádvoří, aby neposvěcovali lid." [21] Pak mě vyvedl do vnějšího nádvoří a provedl čtyřmi jeho rohy, a hle, v každém rohu nádvoří byl dvůr. [22] Ve čtyřech rozích nádvoří byly nezastřešené dvory čtyřicet loket dlouhé a třicet loket široké. Všechny čtyři měly týž rozměr a byly vestavěny do rohů. [23] A všechny čtyři měly kolem dokola kamennou ohradu a dole kolem ohrazení byla udělána topeniště. [24] I řekl mi: "Toto jsou kuchyně, kde služebníci domu budou vařit oběti lidu."

Ez kapitola 47.

[1] Přivedl mě znovu ke vchodu do domu. A hle, zespodu prahu domu vytékala k východu voda; průčelí domu je totiž obráceno k východu a voda tekla dolů zpod pravého boku domu na jižní straně oltáře. [2] A vyvedl mě branou severní a vedl mě venku okolo k vnější bráně směrem na východ. A hle, voda se řinula z pravého boku domu. [3] Když odcházel ten muž na východ, měl v ruce měřicí šňůru. Odměřil tisíc loket a provedl mě vodou; vody bylo po kotníky. [4] Znovu odměřil tisíc a provedl mě vodou; vody bylo po kolena. Odměřil další tisíc a provedl mě; vody bylo po bedra. [5] Odměřil ještě tisíc a potok nebylo možno přebrodit; voda vystoupila a muselo se v ní plavat; byl to potok, který se už nedal přebrodit. [6] Řekl mi: "Vidíš, lidský synu?" Vedl mě dál a znovu mě přivedl k břehu toho potoka. [7] Když jsem se tam vrátil, hle, na břehu potoka bylo po obou stranách velmi mnoho stromův. [8] I řekl mi: "Tato voda odtéká do východního obvodu, teče dolů do Araby a vlévá se do moře. Tam, kde vtéká do moře, stávají se vody zdravými. [9] Každý hemžící se živočich bude žít všude, kam se vlévá potok. A ryb bude velmi mnoho. Neboť kam se vlévají ony vody, tam se vody moře stávají zdravými a zůstane naživu všechno tam, kam se ten potok vlévá. [10] I postaví se u něho rybáři; od Én-gedí až k Én-eglajimu se budou

rozprostírat síť. Ryb rozličného druhu bude velmi mnoho jako ryb ve Velkém moři. [11] Avšak jeho bažiny a mělčiny nebudou ozdraveny, bude se tam získávat sůl. [12] Při potoku na obou březích vzejde rozličné ovocné stromoví, jemuž nebude vadnout listí, jež nepřestane plodit, ale každý měsíc přinese rané plody, neboť vody, které je zavlažují, vytékají ze svatyně. Jeho ovoce bude sloužit za pokrm a jeho listí jako lék." [13] Toto praví Panovník Hospodin: "Toto je hranice, v níž si vezmete do dědictví zemi pro dvanáct izraelských kmenů, Josefovi provazce dva. [14] Jeden jako druhý obdržíte do dědictví zemi, o níž jsem zvedl ruku k přísaze, že ji dám vašim otcům. Tato země vám připadne za dědictví. [15] A toto je pomezí té země: Na severu od Velkého moře směrem k Chetlónu při cestě do Sedadu [16] Chamát, Beróta, Sibrajim, který je pomezím Damašku a pomezím Chamátu, a Chasér-tíkón, který je při pomezí Chavránu. [17] Pomezí povede od moře k Chasar-énónu na pomezí Damašku daleko na severu a k pomezí Chamátu. To bude severní strana. [18] Na východní straně vyměřte pomezí mezi Chavránem a Damaškem a mezi Gileádem a izraelskou zemí podél Jordánu k Východnímu moři. To bude východní strana. [19] Na jižní straně půjde pomezí jižně od Támaru až k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře. To bude jižní strana směrem k Negebu. [20] Na západní straně bude tvořit pomezí Velké moře od jižního pomezí až naproti cestě do Chamátu. To bude západní strana. [21] Tuto zemi si rozdělíte mezi izraelské kmeny. [22] Přidělíte losováním dědičný podíl sobě i bezdomovcům, kteří mezi vámi pobývají jako hosté a kteří mezi vámi zplodili syny; budou u vás jako rodilí Izraelci. Spolu s vámi si určí losováním dědičný podíl mezi izraelskými kmeny. [23] V tom kmeni, u něhož bezdomovec pobývá jako host, mu dáte jeho dědičný podíl, je výrok Panovníka Hospodina."

Ez kapitola 48.

[1] Toto jsou jména kmenů: Nejdále na severu směrem k Chetlónu až k cestě do Chamátu a Chasar-énanu - hranice Damašku je na sever stranou Chamátu - od východní strany až k moři případně jeden podíl Danovi. [2] Při pomezí Danově od strany východní po západní případně jeden podíl Ašerovi. [3] Při pomezí Ašerově od východní strany po západní případně jeden podíl Neftalímu. [4] Při pomezí Neftalíově od východní strany po západní případně jeden podíl Manasesovi. [5] Při pomezí Manasesově od východní strany po západní případně jeden podíl Efrajimovi. [6] Při pomezí Efrajimově od východní strany po západní případně jeden podíl Rúbenovi. [7] Při pomezí Rúbenově od východní strany po západní případně jeden podíl Judovi. [8] Při pomezí Judově od východní strany po západní bude oběť pozdvihování, kterou přinesete, dvacet pět tisíc loket široká a dlouhá jako jeden z podílů od strany východní po západní; a uprostřed ní bude svatyně. [9] Oběť pozdvihování, kterou přinesete Hospodinu, bude v první části dvacet pět tisíc loket dlouhá a deset tisíc loket široká. [10] Ti, kterým bude ta svatá oběť pozdvihování patřit, budou kněží. Bude na severu dvacet pět tisíc loket dlouhá, na západě deset tisíc loket široká, na východě deset tisíc loket široká a na jihu dvacet pět tisíc loket dlouhá; uprostřed ní bude Hospodinova svatyně. [11] Bude patřit kněžím, posvěceným ze synů Sádokových, kteří střeží to, co jsem jim světil. Oni nezloudili jako lévijci, když bloudili synové izraelští. [12] Jim bude patřit tato oběť z oběti pozdvihování jako nejposvátnější část země při pomezí lévijců. [13] Souběžně s pomezím kněží budou mít podíl lévijci, a to dvacet pět tisíc loket dlouhý a deset tisíc loket široký. Délka každého bude dvacet pět tisíc loket a šířka deset tisíc loket. [14] Nebudou z podílu odprodávat ani vyměňovat či na jiného převádět prvotiny země; jsou svaté Hospodinu. [15] Zbylých pět tisíc loket našlív podél těch dvaceti pět tisíc loket bude díl nesvatý patřící městu, pro sídliště a pastviny; město bude uprostřed něho. [16] A toto jsou jeho rozměry: na severní straně čtyři tisíce pět set loket, na jižní straně čtyři tisíce pět set loket, při východní straně čtyři tisíce pět set loket a na západní straně čtyři tisíce pět set loket. [17] A město bude mít pastviny o rozměrech: na severu dvě stě padesát loket, na jihu dvě stě padesát loket, na východě dvě stě padesát loket, na západě dvě stě padesát loket. [18] Zbytek na délku souběžně se svatou obětí pozdvihování bude měřit deset tisíc loket na východě a deset tisíc loket na západě; bude souběžný se svatou obětí pozdvihování a výtěžky z něho budou sloužit za pokrm pro služebníky města. [19] Služebníci města budou ze všech izraelských kmenů ti, kdo pracují na tom dílu. [20] Celou oběť pozdvihování, čtverec dvacet pět tisíc loket na dvacet pět tisíc loket, oddělíte jako svatou oběť pozdvihování do trvalého vlastnictví města. [21] Zbytek po obou stranách svaté oběti pozdvihování a trvalého vlastnictví města bude patřit knížeti; bude to dvacet pět tisíc loket podél oběti pozdvihování při pomezí východním a na západě dvacet pět tisíc loket podél pomezí západního, souběžně s kmenovými podíly; to bude patřit knížeti. Svatá oběť pozdvihování a svatyně Hospodinova domu budou uprostřed. [22] I po obou stranách trvalého vlastnictví lévijců a trvalého vlastnictví města budou části patřící knížeti, uprostřed mezi pomezím Judovým a Benjamínovým. To bude patřit knížeti. [23] Pokud jde o ostatní kmeny: Od východní strany po západní případně jeden podíl Benjamínovi. [24] Při pomezí Benjamínově od strany východní po západní případně jeden podíl Šimeónovi. [25] Při pomezí Šimeónově od strany východní po západní případně jeden podíl Isacharovi. [26] Při pomezí Isacharově od strany východní po západní případně jeden podíl Zabulónovi. [27] Při pomezí Zabulónově od strany východní po západní případně jeden podíl Gádovi. [28] Při pomezí Gádově na straně negebské k jihu půjde pomezí od Támaru k Vodám sváru v Kádeši, k Nachale u Velkého moře. [29] To je země, kterou dostanete přidělenou do dědictví pro izraelské kmeny, a toto jsou jejich přiděly, je výrok Panovníka Hospodina. [30] A toto jsou východy z města: Ze severní strany bude město měřit čtyři tisíce pět set loket; [31] tam budou městské brány, pojmenované podle izraelských kmenů. Na severu tři brány: jedna brána Rúbenova, jedna brána Judova a jedna brána Léviova. [32] Na východní straně bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou tři brány: jedna brána Josefova, jedna brána Benjamínova a jedna brána Danova. [33] Strana jižní bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou také tři brány: jedna brána Šimeónova, jedna brána Isacharova a jedna brána Zabulónova. [34] Strana západní bude měřit čtyři tisíce pět set loket; tam budou rovněž tři brány: jedna brána Gádova, jedna brána Ašerova a jedna brána Neftalíova. [35] Obvod bude měřit osmnáct tisíc loket. Jméno města od onoho dne bude: "Zde je Hospodin".